GIÁM ĐỐC CHỦ BÚT [illegible] 1935 — MỖI SỐ : 0$04 — NGÀY THỨ HAI 27 và THỨ BA 28 DECEMBRE 1926

Trung Bắc Tân Văn

中北新聞

MỖI NGÀY RA MỘT SỐ

GIÁ MUA BÁO

	1 năm	6 tháng	3 tháng	1 tháng
Bắc-kỳ, Trung-kỳ, Ai-lao.	8$00	4$00	2$00	1$00
Nam-kỳ, Pháp-quốc và các Thuộc-địa Pháp	9 60	4 80	2 25	
Ngoại-quốc	14 00	7 00	3 50	
Các làng và các công-sở.	10 00	5 00	2 50	

Bắt mua báo xin kể từ ngày 1er hoặc ngày 16 mỗi tháng. Ở ngoài mua báo xin gửi kèm theo tiền trước

Toutes les lettres destinées à la rédaction doivent être adressées au directeur
61-65, Rue du Coton, Hanoi

Fondateur : P. H. SCHNEIDER
Directeur : NGUYỄN-VĂN-VINH
Rédacteur en chef : PHAN-KUY-LỤC
Administrateur gérant : NGUYỄN-V-LUẬN

Adresse télégraphique :
TRUNGBACTANVAN HANOI
Téléphone n° 180

PUBLICITÉ

Tarifs spéciaux suivant catégories d'entreprises ou de produits.
Prix moyens, dernière page :
Une seule insertion. . . . . 0$30 la c/m
Contrat annuel
Par centimètre et par insertion. 0$15 la c/m
Annonces judiciaires et légales. 1$50 la c/m
Petites annonces classées. . . . 0$20 la ligne

Một cách chấn-hưng công-nghệ thương-nghiệp trong xứ mình

II

Nói về cái khuyết-điểm trong công-nghệ của người mình. Kể vào khoảng mười lăm năm nay, cái nghề thợ của mình không phải không một ngày một nhiều, một ngày một tiến ; chẳng những về các nghề cũ của mình như nghề thợ thêu, nghề thợ khảm, nghề thợ mộc, nghề thợ kim-hoàn, nghề thợ tiện đồng, nghề thợ rèn sắt, nghề đan chiếu đan đệm, nghề dệt vải dệt tơ v. v. là càng ngày càng thấy tinh xảo hơn xưa, đem ra thi khéo với công-nghệ các nước hoàn-cầu cũng có được một vài phần đặc-sắc ; mà đến các nghề chế tạo mới của người Âu Mỹ, mình cũng tinh mắt mau tay, tài bắt chước khéo mó-phỏng, học của người mà làm cũng chẳng kém gì người, xem các kỳ đấu xảo, các kỳ hội-chợ trong mấy năm nay, nào đồ sơn, nào đồ gốm, nào đồ cói, nào đồ mây, nào đồ nặn ; nào đồ mạ, nào đồ hoa giả, nào đồ đăng-ten, nào đồ đồi-mồi, nào đồ cẩm-thạch, nào đồ ngà, nào đồ xương, nào nấu thủy-tinh, nào tráng gương soi, nào mũ, nào cao, nào sa nào gấm, trừ những đồ chế-tạo bằng máy móc là thợ mình chưa có vốn sắm máy, chưa có học làm máy là không thể chế-tạo được bằng người, còn bao nhiêu những đồ thuộc về mỹ-thuật, thuộc về xảo-nghệ mà người Âu Mỹ hằng năm đấu xảo với nhau ở Nữu ước Bale, thì ở trong xứ mình gần hầu cũng không thiếu một vật gì cả.

Ấy công-nghệ của mình coi bề ngoài thì thế, mà xét đến bên trong thì nghề gì cũng vậy, cũng không có cái phương-pháp kinh-doanh, không đủ cái tư-bản chế-tạo, mỗi một nghề là năm mười nhà làm thợ, mỗi nhà một cách, mỗi thợ một kiểu, vốn-liếng chỉ có độ năm bảy chục một vài trăm đồng bạc là nhiều, làm ra được mấy cái đồ thì nào đi sắm nguyên-liệu mất một vài ngày, đi tìm chỗ bán lại mất một vài ngày, mà nguyên-liệu sắm như thế bao giờ lại không mắc giá cao. chỗ bán tìm như thế bao giờ lại không bị giá hạ, thành ra làm thâu đêm suốt ngày mồ-hôi nước mắt mà có khi không kiếm đủ được một ngày bữa cơm bữa cháo, có khi không tìm được chỗ bán, không lấy đâu sắm được lớp nguyên-liệu khác thì đành chịu khoanh tay thất nghiệp, để bán khí-nghệ mà kiếm lấy một miếng cầm hơi : cũng phải sắm nguyên-liệu đắt bao nhiêu, tìm chỗ khó bao nhiêu thì càng phải phá giá bán rẻ mãi bấy nhiêu, đã phải phá giá bán rẻ thì càng phải làm dối làm diệu để bâu lấy xong tay mà cũng được chút cơm ăn việc làm cho khỏi con giỏ vợ khóc ; cho nên đồ đem ra đấu xảo, đồ bày tại hội-chợ thì thật là khéo là đẹp, mà đồ làm ra bằng ngày để bán đi nơi này nơi khác thì cứ mỗi ngày mỗi xấu, mỗi ngày mỗi kém cho đến mất hết mối hàng, hư hết danh tiếng thì thôi ; mang tiếng là trong nước có công-nghệ nọ, có công-nghệ kia, đồ mỹ-thuật, đồ xảo-nghệ đem ra đấu xảo, bày tại hội-chợ, người ngoại-quốc lấy mẫu rao hàng đi đồn khéo đồn đẹp, mà giá có nhà buôn nào các nước đặt làm một cái đơn hàng độ một vài vạn bạc, e tụm lại cả các nhà công-nghệ trong toàn quốc cũng đành giương đôi mắt nhìn nhau than dài thở vắn, không biết cách gì chế-tạo được cho đúng kỳ đúng hạn mà giao hàng cho qui khách quang cố để giữ cái mối bán rất hời ; mà chẳng những không bán ra ngoại-quốc được để thu hồi lấy chút lợi quyền, lại lệ đến ngay ở trong nước với nhau, cái công-nghệ phẩm nào ở vào một thung một xó nào thì chỉ có những người ở vào thung ấy xó ấy được mua được dùng, chứ cũng không có cách gì làm đủ cho người ở thung khác xó khác mua được dùng được nữa, ta đã từng thấy có chán thứ hàng chính của người mình chế-tạo ra, mà người mình lại không được trực tiếp mua dùng của người mình, lại qua tay kiều-thương ngoại-quốc mua chẹt giá rẻ ở nơi mình chế tạo ra, đem bán chẹt giá cao ở nơi mình cần tiêu-thụ ; đừng nói còn biết bao nhiêu thứ hàng chính ở trong nước mình, tự tay người mình vẫn đã chế tạo được, mà hằng năm mình cứ phải ngưỡng cấp ở nước ngoài nhập càng, của lậu-chi ra ngoài không biết mấy ức mấy triệu mà tính cho cùng. Cái tình hình công-nghệ của người mình như thế, nghĩ có buồn không mà có tức không ?

(Còn nữa) T.

Le PARFUM des HUMANITES
(SỮ-KÝ THANH-HOA)
Soạn-giả : E. VAYRAC
Dịch-giả : NGUYỄN-VĂN-VĨNH
Vừa chữ Tây và chữ Quốc-ngữ đối nhau, giá mỗi quyển. . . . 2$00
Chữ Tây riêng hoặc chữ Quốc-ngữ riêng, giá mỗi quyển 1.00
Ở các tỉnh, xin định thêm tiền cước gửi
Recommandé : 0$30 thứ 2$00 và 0$20 thứ 1$00
BÁN TẠI BẢN-QUÁN

Vô-tuyến-điện

Ngày 23 décembre 1926

Nước Pháp

Cái vấn-đề dầu hỏa

Trong một buổi diễn-thuyết, ông chủ nhiệm các xưởng Khimann có nói trong năm 1925 nước Pháp nhập cảng một triệu tấn dầu hỏa ; đến năm 1935, cứ như việc mở đọc của chánh-phủ, thì nước Pháp sẽ nhập-cảng 10 triệu tấn ; sau ông có nói các nhà đại kỹ nghệ Pháp nên điều đình với nhau để cùng lại các hội kỹ nghệ rất có tiền-lực của Anh và Đức.

Một cuộc hội-nghị của các viên chức

Ngày hôm qua tại cuộc hội-nghị của các viên chức đã mở chuẩn bản tờ trình của phòng trị-sự hội liên-hiệp. Hôm nay lại mở chuẩn việc tăng lương bổng, mà xin nhân với số 6.

Nước Anh

Việc tài-chánh

Việc trong ngân quỹ, số xuất thặng hơn số nhập, làm cho dư luận bình phẩm rất nhiều. Trước độ cuối tháng mars sang năm, phải trả lấy 300 triệu livres mới được.

Có 15 M. Churchiel sẽ phải đặt ra các thứ thuế gián-thu, và trích một số tiền trong sổ tiền dùng để hoàn trái.

Nước Đức

Cái án mở các việc xảy ra ở Germersheim

Chánh-phủ Đức đã xin chánh-phủ Pháp hãy coi án xử ở Landau, viện lẽ rằng cái án ấy làm chậm trễ mất cuộc thân ái Pháp Đức.

Báo *Times* nói các báo Đức lợi dụng cái án ấy để phản đối việc trả bình ở Rhénanie nên định tâm nói cho thật quá lắm.

Nước Bỹ

Cái chánh sách đối với Trung-hoa

Tại hạ nghị-viện, ông thứ-dân nghị-viện về đảng xã-hội là Van Overstraeten có chất vấn chánh-phủ về cái chánh sách đối với Trung-hoa, M. Vandervelde đáp lại rằng nước Bỹ không có mục đích chiếm lượi gì ở Trung-hoa như các nước Bỹ phải bênh vực cái quyền-lợi thương-mại của mình. Việc ấy hiện nay giải-quyết rất là khó khăn ; về bản án vấn của viện đại-lý nước Anh ở Bắc-kinh đã giao cho chánh-phủ Trung-hoa, thì M. Vandervelde có nói ông rất rộng rãi, và rất hiểu bản đối với cái khuynh hướng dân-tộc của Trung-hoa ; sau cùng ông có nói rằng tài tiết-kiệm sẽ nghe lời hô hào của nước Anh về việc sửa đổi lại các giao ước.

Sau nghị-viện có hỏ về tỏ lòng tín nhiệm tòa nội-các.

Nước Lỗ

Quốc-vương

Quốc-vương đã bình-phục hẳn. Ngài đã tiếp một số đại-biểu của hai nghị-viện, đến đáp lại bức thư của quốc-vương. Quốc-vương có cảm tạ các đại-biểu, và nói ngài sẵn lòng tuân theo các giao-ước, chứ bài đắp cho cuộc hòa-bình.

Nước Áo

Việc thanh-giảm quân bị

Chánh-phủ đã trình hội-đồng quốc-dân một bản dự-án về việc bắt các nhà chế-tạo binh-khí, phải hủy các binh-khí, hoặc sửa đổi làm ra công-khí dùng về việc kinh-tế.

Nước Tây

Tòa nội-các

M. Davidevitch không nhận việc lập tòa nội-các mới.

Hoa-kỳ

Việc đóng tàu

Quan tổng-thống Coolidge phản đối cái chương-trình đóng 10 chiếc tuần-dương-hạm mới 10.000 tấn.

Việc buôn bán

Về việc xuất cảng của Hoa-kỳ, thì sẽ hàng đem đi Đông-phương tăng lên, nhưng sẽ hàng đem đi Nhật thì giảm đi.

Cái vấn-đề dầu hỏa

Hoa-kỳ sắp ký với Mexique một bản giao ước về nghề dầu hỏa.

A. R I P.

Việc Trung-hoa

Ngày 15 décembre

Các hội lao-động ở Quảng-châu

Các hội liên-hiệp lao-động ở Quảng-châu lấy làm lo sợ, về việc chánh-phủ định nghiêm khắc đối với các cử soát đoàn, vì bọn lao-động thường có việc mâu thuẫn với nhau luôn.

Trước đây Lý-chương-Bạt chỉ rương cục công-an, thì bọn thợ thuyền sau kỳ ngang nghênh. Nay tướng Tần-đại-Thụ lại chủ trương bỏ lỵ, nghe đâu tướng lý định không dung những việc trái phép của cử soát đoàn nữa, và bảnh vực các quyền lợi của bọn cờ-cu.

Mới đây hội đại-biểu lao-động là một hội chủ trương 200 hội liên-hiệp thợ thuyền, có đệ một cuộc đại hội-nghị để bàn về việc ấy. Tại cuộc hội nghị ấy định rằng, hễ trong khi xảy ra việc đình công, nếu các chủ thợ không làm điều gì trái với thể lệ đình công, thì thợ thuyền sẽ tuân theo mệnh lệnh của chánh-phủ. Về việc bọn lao-động hay có việc mâu thuẫn với nhau, thì hội-đồng cho là phần nhiều bởi các chủ thuê gây nên, vì mỗi khi có việc đình-công, thì các chủ thuê thường lại can thiệp để kiếm cách gây nên sự rối loạn. Một cớ nữa là bởi một hạng thợ thuyền, mà lâm khi lại có hai ba hội liên hiệp khác nhau, nhưng việc này thì hội-đồng cho là trong buổi giao thời này, không sao tránh khỏi được.

Hội-đồng đã gởi lời tỏ tình bất phục các tỉnh lỵ mới lấy lên chánh-phủ, nhưng chánh phủ chưa giả lời ra làm sao. Còn các nhà buôn thì rất là hoan nghênh việc Trần-đại-Thụ được cử vào chức lỵ viện cục công-an.

Bọn lao động về nghề thảo gạo vẫn bãi công. Việc bãi công của bọn người làm công nhà ngân hàng cũng chưa xong.

(Dịch báo Tây)

Ngày 22 décembre

Tình hình tỉnh Chiết-giang

Chu-phương-Kỳ, Trần-Nghi, và Tưởng-tôn-Quí hội nghị với nhau, yêu cầu với liên-quân và quốc dân-quân hai bên đừng tiến lên nữa, và yêu-cầu với Tưởng-giới-Thạch và Tôn-truyền-Phương cho rút hết những quân đội hiện đã đóng ở trong địa tỉnh Chiết-giang, khiến cho Chiết-giang được thành là một tỉnh tự-trị.

Hiện nay quân quốc-dân ở Chiết-giang đã tạm giữ thế thủ, nhưng Tôn truyền-Phương vẫn ra ý hăng-hái không chịu. Như vậy thì cuộc tự-trị của Chiết-giang khó lòng mà thành được.

Trương-tôn-Xương đã đến Giang-ninh

Trương-tôn-Xương tổng tư-lệnh quân Phục-tuyền đã đặt tiệc ở tổng-bộ để hoan-nghênh Trương. Tiệc xong có mở cuộc quân sự hội-nghị.

Tin Phùng-ngọc Tường

Quân Phùng-ngọc-Tường đã kéo vào gần đến Minh-trì và Lạc-dương. Ngô-bội Phu lấy làm lo sợ lập tức sai Trương-kỷ Hoàng đi Thiên-tân cầu-cứu.

Quân Phùng-ngọc-Tường đã từ Ngũ-nguyên lui về Ninh-hạ, và từ Bao-đầu lui về Du-lâm. Ý Phùng định chuyển một mặt đánh tỉnh Hà-nam, để chiếm lấy nơi căn-bản của Ngô-bội-Phu.

(Dịch báo Tàu)

Ngày 23 Décembre

Tòa nội-các mới

Nghe đâu tòa nội-các mới sẽ do M. Ngân-văn-Bằng chủ trương, vì Ngân có thể đứng làm trung gian cho bên quân, và nam quân. Nội-bội-Phu bị đổ thật.

Bức thư của nước Anh

Bức thư của [illegible] cho là một việc rất mau nên người Anh, mà chính người Trung-hoa cũng không bị lừa, mà lại làm cho cái phong trào bài Anh kịch liệt thêm. Các báo ngoại quốc nói rằng ý nước Anh muốn làm cho các nước khác cũng bị sa thiệp vào, mà chính mình lại không đảm nhận cái trách nhiệm. Các báo lấy nhắc lại rằng xưa nay nước Anh không muốn đã huề với các nước, hay giờ lại bàn đến việc liệt quốc nên đã huề với nhau.

Liệt quốc đối với Trung-hoa

Ở Nhật có tin rằng các nước Pháp, Mỹ, Nhật, phản kháng lời nước Anh bàn nên công-nhận khoản quan thuế ở khắp các hải Trung-hoa. Việc lỵ ở Trung hoa không hoan nghênh lắm.

A. R T.P.

Các sô cuộc-trái chưa lĩnh tiền

Hiện nay vẫn còn nhiều số quốc-trái được trúng số trong các kỳ mở số tự lần đầu đến giờ, mà vẫn chưa lĩnh tiền. Vậy nay bản báo lại lục đăng dần sau đây, để ai có về Quốc-trái, nên xem lại cho kỹ, nếu trúng các số sau này thì mau đi mà lĩnh tiền về.

Kỳ thứ nhất (1er juin 1922)

Những phiếu 100 đồng :

4.212	30.919	75.457	122.608
18.591	30.941		

Kỳ thứ hai (1er septembre 1912)

Phiếu 500 đồng :

73.729

Những phiếu 100 đồng :

12.895	31.120	97.683	110.599
19.354	42.088	97.705	115.676
20.368	84.283	97.736	118.304
21.489	94.075	98.515	120.196
30.148	97.586	105.896	123.327

Kỳ thứ ba (1er décembre 1922)

Những phiếu 100 đồng :

850	23.570	69.497	100.830
1.079	24.001	71.034	100.858
6.428	27.974	73.058	106.572
6.510	37.246	74.435	107.067
8.205	41.942	78.464	108.892
9.510	42.082	83.940	117.661
12.614	53.243	92.527	119.180
18.501	65.828	95.970	123.832
19.914	67.319	98.547	

Kỳ thứ tư (1er mars 1923)

Phiếu 500 đồng :

36.549

Những phiếu 100 đồng :

946	24.901	45.549	94.898
4.404	30.948	50.866	97.051
6.416	31.239	63.240	98.366
11.755	32.423	63.510	98.651
13.971	35.980	63.515	99.135
14.523	36.087	68.201	100.842
18.341	37.037	76.321	101 509
18.466	40.798	92.037	118.301
19.396	41.915	93.803	120.123

Kỳ thứ năm (1er juin 1923)

Phiếu 500 đồng :

77.845

Những phiếu 100 đồng :

3.496	36.100	67.396	93.009
4.237	36.942	73.732	94.241
8.135	39.809	75.182	96.317
10.539	41.816	78.363	97.103
16.651	50.860	78.875	97.709
18.503	50.940	78.954	97.838
20.116	51.424	83.564	98.604
20.893	53.108	83.994	101.065
21.627	54.186	84.547	101 841
26.384	54.397	87.107	101.914
27.465	54.562	88.049	102.330
28 188	55.643	89.514	106.669
28.320	65.371	90.418	114.385
31.765	65.377	91.280	115.139
36.099			

(Còn nữa)

Giải đáp những điều pháp-luật

LỜI HỎI. — 1. Tôi muốn lập một cái nhà xem sách trong làng. Vậy bây giờ có phải xin phép quan Sứ không ? và những người chung vào hội lỵ có phải khai tên vào sổ không ?

2. Tôi muốn chung anh em trong làng mua các thứ báo và các thứ sách, trước nữa xem, sau nữa để lấy cái tư tưởng trong báo mà truyền bá cho những kẻ ít thấy học nghe ở trong làng tôi.

Hiện nay các anh em chung nhau đó đã gần được hai mươi người mà cũng được ít nhiều tiền, nếu cũng muốn bàn sử đối ba người để giữ trách nhiệm cho nhau (như chủ hội, thủ quỹ và thư ký) và có làm sổ sách như sổ nhà-danh và sổ chi tiêu).

Vậy nhờ ngài rộng lòng giải đáp cho : như thế có thể làm được không, nếu làm được có phải xin phép không mà xin phép thì xin ai ?

Tôi rất cảm tạ vô cùng.

LỜI ĐÁP. — Hai điều hỏi trên ấy có thể giải đáp chung lại một câu như sau này :

Phàm lập hội ở trong nước ta thì ở đâu cũng phải xin phép cả.

Vậy ai là người đứng lập ra việc làm một cái đơn xin phép quan Thống-sứ hay quan Khâm-sứ, do quan Công-sứ tỉnh sở-tại gửi cho. Điều lệ hội muốn làm thế nào thì phải thảo ra một quyển làm hai bản đính vào đơn xin lỵ. Nếu ông muốn để được phép thì nên thêm một câu nói rằng : phàm bàn việc chính-trị thì cấm hẳn, vì cớ ở đâu phải kiêng nhất ở nước ta là bàn việc chính-trị ở trong các hội.

Ph. h.-L.

Mây tin về nghề bay

Một kiểu máy mới cho máy bay dùng

Ở Rio-de Janeiro mới xuất hiện một kiểu máy mới cho nghề bay, thí nghiệm đã được kết quả tốt.

Máy này do nhà chế-tạo Santos-Dumont chế ra chạy bằng dầu nhớt (huile lourde) chứ không chạy bằng dầu xăng (essence) như các động cơ khác, như thế thì không còn phải lo chi đến các sự rủi ro về các máy khác và không có nặng mấy.

Lại một cái máy bay to sắp ra đời

Theo tin của điện tín Wolff, nhà máy Dessau nay mai sẽ chế ra một cái máy bay to, dài 126 thước, có bốn động cơ để bay qua Đại-tây-dương.

Máy bay này có thể chở được tới 200 hành khách các hạng và lại có hầm ra một phòng ăn riêng và một phòng để các hành khách nghỉ ngơi ở giữa đọc ở không trung.

Nữ phi hành gia thứ ba của nước Pháp

Pháp đã có hai nữ-phi-hành-gia là cô Adrienne Bolland và bà Louise Marvingt, bây giờ lại có một cô thứ ba vào đấy nữa là cô Deujac Collin. Khi chiến tranh mới rồi, cô có tòng chinh theo hộ quân làm khán hộ ở các bệnh viện của nhà binh, đã được thưởng chiến thư hội tinh. Đến năm 1917, cô về Trélong sửa máy bay lần đầu. Đến đầu năm 1921, cô Collin lại trở về Nice đến gặp M. Ors, tự ra công thí nghiệm các kiểu ô (parachute) cần nan chế tạo này, được thưởng cuộc thi Nieuport-Astra trong năm 1923.

Sau khi đã thí-nghiệm đủ các kiểu ô rồi thì cô Collin lại thích cưỡi máy bay, cô bèn hỏi đâu tập bay một cái máy bay G. 3,

Một cuộc bay xa

Các phi hành gia Williams, Mac Intyre và Trist vừa mới tổ chức một cuộc bay bay khắp các đảo ở Thái-bình-dương tất cả dài 24 000 ki-lô-mét.

Cuộc bay Âu-châu sang Bắc-kinh

Mới rồi Deutsche Lufthansa định khảo sát mở một đường không trung tự Luân-đôn sang Bá-linh, một đường tự Ba-lê sang Bá-linh rồi từ đấy bay thẳng sang Viễn-đông. Tất cả định để hai cái máy bay to kiểu Junkers G. 23, mỗi máy bay có ba động cơ chạy.

Tính ra từ Bá-linh sang đến Bắc-kinh nếu chỉ ngày bay đậm ngày thì tự Moscou đến Bắc-kinh, phải năm sáu ngày mà bay cả ngày đêm thì chỉ hai ngày rưỡi thôi. Đường bộ phải 17 ngày và đường bể thì phải một tháng rưỡi.

Các tin lạ trong thế-giới

Những bức danh họa của đức Hàm-nghi

Báo Tây năng kỷ tân văn mới rồi có đăng tin về đức Hàm-nghi, và một bức ảnh của ngài đứng với quan Albert Sarraut, nguyên toàn-quyền Đông Pháp, hiện nay giữ bộ nội-vụ trong tòa Nội-các Poincaré. Ngài vẫn ẩn danh thâm, đội khăn lượt rồi (không xếp hẳn) có bài tóc, trông người còn trẻ, chỉ hãng người trạc độ 40 tuổi mà thôi. Ngài bị đày sang Algérie từ năm 1885 tự bấy đến nay khi thì ngài ở Algérie, lúc thì sang ở bên Pháp. Gần đây ngài trở nên một nhà hội họa rất có giá trị. Bức để quan Sarraut đến thăm ngài và xem những bức danh họa của ngài bày tại giảng trường Saint Philippe du Roule.

Một bữa tiệc sênh

Báo *Neue Leipziger Nachriten* có đăng một câu truyện về nỗi đã nước Đức như sau này: Một hôm tại lâu đài Hamburg ở Doora, phố đã Gallaume độ mười sáu đất tiệc. Trong các vị quan khách được phó đã mời đến dự tiệc, có một vị đại tiểu nước Đức là Von Oldenburg-Januschau. Trong khi các vị tân khách còn ngồi chơi tại phòng khách, toi phố đã cùng với Oldenburg nói truyện về chính trị, bỗng chốc nói đến truyện Thông-chế Hindenburg, hiện làm tổng-thống dân quốc nước Đức bây giờ. Oldenburg nói:

— Cứ như thiển kiến chúng tôi nghĩ thì quốc dân nước Đức ta cũng phải nên nhất cơ lão thống-chế một phải, vì thống-chế đã tuổi già sức yếu mà còn phải đảm đương lấy cái trọng trách tổng-thống cho quốc-dân.

Phố đã bỗng hầm hầm nổi giận đùng phắt dậy mà rằng:

— Các anh là đồ phản quốc cả.

Đoạn xăm xăm chạy sang phòng ăn truyền lệnh dọn bàn đi. Thành thử các vị tân khách đi dự tiệc bữa đó ai nấy đem dạ dày trống không về cả, Thật là thiên tử chi nộ!

Cái dịch cắt tóc

Mới đây ở Périgueux bên Pháp, một cô thiếu nữ, 21 tuổi, tên gọi Raymonde Rebrière uống thuốc bả quyết tự vẫn.

Sau xét ra tại ra sở dĩ cô quẹp công cha mẹ thiết đoán thông mình một cách khôn ngoan như vậy, chỉ vì một cớ rất nhỏ, là sở không được cắt tóc theo mốt mà thôi.

Hoạt-phật thăng hà

Hoạt phật thứ VIII tháng hà ngày 20 Mai trước đây. Sinh thời Hoạt-phật đã từng có lắc là một đi quốc trưởng nhất thống ở Ngoại Mông-cổ, Về sau việc chính trị đã thay đổi, và bọn thiếu-niên Mông-cổ đã được dự quyền chính, nhưng về đường tôn-giáo Hoạt-phật vẫn giữ quyền, vì có thể lực rất to trong địa hạt Ngoại Mông.

Được tin Hoạt phật băng, nhiều quan thượng-thư đến nơi thăm, nhưng chỉ có các quan thượng thư là được vào đến nơi thôi, chứ các quan phó thượng thư cũng không được vào. Tại thế Hoạt-phật đã ở Đông-điện, hiện chỉ có các vị Tích-mạ mà thôi. Chung quanh điện có chừng trăm chân đường, không ai được vào cả. Ngoài sân thì có bọn giáo đồ mước xách, lễ bái, tụng niệm, cầu than khóc, tỏ tình nhớ tiếc Hoạt-phật.

Con đường từ Aurga đến điện ấy đầy những người đến viếng, mà phần nhiều đi chân không. Nhưng không ai được đến gần tử-thi cả. Người ngoại-quốc không được đến gần chỗ điện ấy, và việc chụp ảnh, thì rất là nghiêm cấm.

Nhật hoàng thăng hà

Vô-tuyến điện ngày 25 décembre có báo tin rằng bệnh-tình Nhật-hoàng trong ngày hôm thứ sáu trầm trọng thêm nhiều và chắc rằng nhiếp-chính vương không dự được buổi hội đồng khai nghị của nghị-viện định ngày thứ bảy sẽ họp.

Hồi 4 giờ ngày hôm thứ bảy, đã công bố rằng hoàng-đế băng hồi 1 giờ 25 sáng. Tại Hayama thái-tử Hirohito, là nhiếp chính vương, đã được tên làm hoàng-đế thứ 124 nước Nhật, trước mặt quan thượng-thư bộ Tư-pháp, quan thủ-tướng và quan thượng-thư bộ Hoàng-gia.

***

Nhật-hoàng sinh thời vẫn người yếu đuối, Ngài sinh năm 1879, đến năm 1889 được phong hoàng-thái-tử, đến năm 1912 thì lên ngôi. Năm 1900 ngài kết duyên với bà Sada, sinh được bốn hoàng-tử. Vốn ngài yếu cho nên ngài không đi du-lịch được, ngài vẫn muốn đi thăm Âu-châu mà không đi được. Trước ngài theo học ở trường Quý-tộc, rồi sau theo học các quan Thượng-thư.

Ngài là một vị hoàng-đế thông minh và có đức độ, song vì yếu đuối nên không theo đuổi được những công cuộc lớn.

Các báo bản Pháp có đăng các bài viếng Nhật hoàng, có nói ngài rất sùng các tư-tưởng tối tân; ngài đã tán thành cải phong trào làm cho Nhật bản bước vào một thời kỳ mới. Các báo nói danh hiệu ngài sẽ có ghi trong cuốn sử thế-giới muôn thuở, vì ký là trong khi ngài trị vì mà nước Nhật đã tiến về Đông-minh, để mưu sự thắng lợi cho công lý. Các báo lại mừng tân-hoàng, lời lẽ đậm đà.

Tin sau cùng

Thời tiết ở nước Pháp

Ở Pháp giới lạnh lắm. Có nhiều người bị tử huyết mà chết.

Các viên chức nước Pháp với hội liên-hiệp lao động

Hội liên-hiệp các viên-chức đã hô 432 về đối với 226 về ưng vào hội liên-hiệp lao-động, nhưng không chắc hội liên hiệp lao-động có nhận các một hội khác vào hội mình như thế không.

Cái ân về việc xảy ra ở Germersheim

Sau khi hội kiến với M. Von Hoesch, đại sứ nước Đức, M. Painlevé có tiếp đại-tướng Guillaumat, đại-tướng muốn ân xá cho tất cả những người bị tòa án binh ở Landau kết án. Vậy hôm nay tòa nội-các đã xét xem có nên ân xá hay không.

Lại có tin rằng tạo như lời đại-tướng Guillaumat xin quan tổng-thống Doumergue, để ký lệnh ân xá cho những người bị án ở Landau, nhưng tiếc thay khi ký lệnh ân xá, thì hai người lính pháo-thủ Pháp bị người Đức công kích ở Mayence.

Sau cái loạn cộng-sản ở Chà và Ngày hôm qua tòa án Batavia đã xét việc năm người bị can về việc giết lính cảnh-sát và tổ chức việc khởi nghịch, thiên hạ đến xem rất đông, và lính cảnh sát canh phòng rất cẩn mật. Tòa kết án 3 người vào tử hình một người vào tội giam chung thân, và một người vào tội giam 20 năm.

A R I P.

VIỆC HANOI

Thời-tiết

7 giờ	14 độ
13 giờ	18 độ

Giá thóc gạo :

Gạo hạng nhất, một tạ	12 10
— nhì, —	11 60
— ba,	10 60
Thóc hạng nhất,	7 20
Cấp nghệ	7 30

Giá bạc. — Kể từ ngày 27 Décembre 1926, giá bạc ở kho Nam nước định là 12 f. 25.

Thị giá quốc trái.

Ngày 21 Décembre 1926		
3 °/₀ hoãn dân		54 f. 45
3 ½ °/₀ hoãn dân		78 f. 80
4 °/₀ vĩnh viễn	1917	51 f. 00
4 °/₀ »	1918	50 f. 55
5 °/₀ »	1920	69 f. 75
5 °/₀ hoãn dân	1920	75 f. 75
4 °/₀	1925	77 f. 25
Ngày 24 Décembre 1926		
3 °/₀ vĩnh-viễn		53 f. 40
5 °/₀ 1915-1918		99 f. 97

Tin tàu. — Tàu *Yonkia* đến ngày thứ tư 29 décembre hồi 10 giờ ở Haiphong sẽ chạy thẳng đi Hongkong. Thư từ ở Hanoi sẽ mang xuống Haiphong chuyến xe tới 20 giờ 7 phút tối 28 décembre.

Một cuộc tập quân ở Hanoi — Tối thứ năm vừa rồi các đạo quân sung vệ lính khố-xanh, lính cảnh sát, một-thám ở Hanoi thành lĩnh được lệnh đến bảo vệ những nơi trọng yếu như vườn hoa Cửa nam, phố Tràng-tiền, ở chỗ hiệu Godin, nhà hát Tây, nhà nuôi đẻm, phủ Toàn-quyền, các nhà băng, Kho-bạc, nhà giấy thép, sở vô-tuyến, nhà ga Gia-lâm, cầu sông cái, vân vân. Nguyên các đội quân ở Hanoi đã được lệnh từ mấy hôm trước, nhưng chưa biết rõ là, phải tập vào hôm nào và giờ nào là để phòng lâm thời có sự gì nguy cấp, các đội quân có đi được mau chóng không. Những nơi thử cảnh gác nói trên ấy là chỉ để riêng cho người Tây, hễ thấy có sự gì biến động là vào ăn đó có cho được chắc chắn.

Quá 9 giờ thì cho các đội quân đâu lại về đấy.

Cuộc chợ phiên của hội Hồng-thập-tự. — Buổi chợ phiên của hội Hồng-thập-tự hôm 19 décembre vừa rồi, tuy trời mưa rét thế mà số tiền thu được cũng tới 5.000 đồng.

Bảy tờ báo mới. — M. Hérisson quản lý năng *Office agricole et immobilier* được phép mở một tờ báo hằng quốc ngữ và chữ nho mỗi tháng ra hai kỳ tên là « *Achats et Ventes* ».

M. Ngô-văn-Mậu tức Nguyễn-văn-Mậu làm đồn điền ở phủ Thái-ninh tỉnh Thái-bình trú tại Hanoi đường Hué được phép mở tại Hanoi một tờ báo hằng quốc ngữ ra hằng ngày tên là *Dân báo*

M. Nguyễn-ngọc-Chu ở buôn bán ở Hanoi số 154-156 hàng Bông được phép mở tại Hanoi một tờ tạp chí bằng quốc ngữ, mỗi tuần lễ ra một kỳ, tên là *Quốc hoa tuần báo*

M. Nguyễn-văn-Dụng buôn bán, chủ hiệu *Aux Industries Réunies* số 16 đường sông Hanoi số 112 phố tại Hanoi, số 112 phố hàng Khoai được phép mở tại Hanoi một tờ báo ra hằng ngày bằng quốc ngữ tên là *Bảo rao hàng*.

M. Vũ-Trần thư ký nhà báo *Eveil Economique* trú tại Hanoi số 36 hàng Bông được phép mở tại Hanoi một tờ báo rao hàng bằng quốc ngữ tên là Journal d'Annonces.

M. Miège quản-lý báo *Annonces* ở phố Takou được phép đăng ở trong báo ấy một phần bằng quốc ngữ chỉ riêng về những lời rao hàng buôn bán, còn như những bài gì khác thì không được đăng. Phần quốc ngữ ấy gọi là *công thương tân báo*.

M. Lê-Vy ở Hanoi hàng Bông số 71 được phép mở tại Hanoi một tờ *công thương báo* cái đăng những lời rao hàng, còn các bài khác thì không được đăng.

P. âm các báo ấy đều phải do quan Thống-sứ Bắc-kỳ kiểm duyệt cả, chỉ được tiếp việc kiểm-duyệt ấy thì các chủ-nhiệm phải đệ nỗ, số hai tờ tại tòa kiểm-duyệt Nam-báo ở phủ Thống-sứ.

Việc dạy thể thao. — M. Đỗ-văn-Sỹ, cai khố xanh, nay được kiêm việc dạy thể thao tại trường Pháp-lý. Mỗi tuần được phụ cấp 2$00.

Tại xưởng Aviat cần dùng nhiều thợ nguội giỏi. 5985

MỚI XUẤT BẢN

Không đội trời chung

(Nghĩa-hiệp tiểu-thuyết)

Quyển thứ nhất, giá 0 $ 12

Bán ở Hiệu Oai-tường, số 13, phố Mới, Hanoi. 5.986

TIỂU THUYẾT MỚI :

Mảnh gương trong, giá : 0 $ 22

Giọt Máu Đào, giá : 0, 25

Bán ở Hanoi, Haiphong, Nam-định, Vinh, Saigon, Pnompenh. 5.987

CÁC NHÀ DÙNG ĐỒ ẢNH NÊN BIẾT

Vì hiệu báo chế Montès, 54 phố Paul Bert, Hanoi mua nhiều, và mua được rẻ, nên hiệu ấy lại có thể bán được các chất Hyposulfite de Soude, Bisulfite de Soude, Sulfite de Soude, Hydroquinone, và tất cả các thứ dùng vào nghề ảnh, theo giá rất rẻ.

Viết thư mua bài giá.

Tòa án Trừng-trị. — Hôm nay tòa án Trừng-trị xử những việc sau này :

Việc ăn cắp ở Hội-chợ. — Phạm-văn-Thuận ở hàng Trống, mới mở một cửa hàng thợ cạo phố hàng Bông số nhà 43, Phạm-thị-Mít là chị họ và Ng-thị-Tân là vợ bị thua về việc ăn cắp những đồ vàng của hiệu Châu-hưng bày ở Hội chợ năm ngoái và can-liên về việc ấy thì hoãn đến thứ hai sau mới xét.

Bội tín. — Ng-thị-Bính 40 tuổi, không làm nghề gì, vì có người nhà yếu đau, có lỗi người ở chung nhà tên là Đỗ-thị-Toan đòi vàng vàng đem cầm để lấy tiền mua thuốc, sau lại mượn đôi vòng và cái nhẫn vàng nữa nói để cho con đang rồi trả, nhưng lại cũng đem cầm nốt để lấy tiền tiêu. Người ở nhưng nhà đòi mãi không chịu trả, sự khất quanh, nên phải đi kiện. Nay vì những vòng và nhẫn đã trả cả rồi và bản nguyên đơn xin rút đơn kiện nên tòa lượng phạt có 25 quan.

Ăn đao nhân gia. — Ng-trung-Thu, thư-ký nhà buôn có lấy người vợ tên là Thị-Tỷ nhưng không chịu nổi gì. Sau vì không hằng lòng nhau người vợ bỏ đi rồi lại lấy ngay người chồng khác tên là Trương-v-Tiết thầu khoán nhà ở phố Lò-đúc số 25. Ng-trung-Thu biết tin, một hôm đến nhà sinh sự đánh người vợ bỏ đi lấy, hiện việc lấy đã có đơn trình ở sở cẩm mà Ng-trung-Thu đã có giấy cam đoan tại sở cẩm không sinh sự gì lôi thôi nữa. Đến hôm sau Ng-trung-Thu lại ăn đao tại gia anh sự lôi thôi và khi người chồng mới về thì lại đọa giết chết. Tòa phạt Ng-trung-Thu 16 quan và bắt phải bồi 1 đồng cho bên nguyên cáo.

Bầy tỏ bất lương. — Trần-thị-Ba ở và cho Mme Margueritte bị thưa mở vì cẩm chỉ ăn cắp tiền được tha vì xét không đủ chứng cớ.

Tuyển lính thư-ký. — Bắt đầu từ mồng một tháng giêng tây 1927 này, sở mộ lính tại ở Hanoi, sẽ tuyển trong lấy 10 người vào làm lính thư ký tại sở Binh-lương (C. O. A) Hanoi

Các điều-lệ phải có :

Không kể các lệ thường về tuổi, hạnh-kiểm, v. v., các thí-sinh còn phải có :

1° — Chữ viết tốt.

2° — Viết một bài ám-tả cho đúng luật mẹo ;

3° — Bốt toán-pháp khá khá.

Các thiếu-niên tú, ai có đủ các thể lệ đã và muốn vào làm lính thư-ký tại sở Binh-lương Hanoi, thì được kể ngày chủ-nhật và các ngày nghỉ, các ngày khác, buổi sáng từ 7 giờ rưỡi đến 11 giờ, chiều từ 2 giờ đến 4 giờ rưỡi, cứ lại nhà giấy sở Mộ ở Cửa Đông mà hỏi.

Tại trường Nam sư phạm. — Cậu Bùi-xuân-Học học trò trường Nam sư phạm Hanoi, do nghị định ngày 17 Mars 1926 bị thải, vì sức yếu, nay lại được vào học tại năm thứ ba trường ấy.

Việc Darupt. — Như lời bản báo đã nói trước, quan sở-vụ Tridon cùng với một viên lục-sự lên Lai-châu xét việc Darupt thì ngày 26 décembre mới đi về Hòa-bình, rồi đo đường Hòa bình về Hanoi.

Vậy nay mai việc Darupt sẽ đem ra tòa xử, ta sẽ biết việc ấy đến đuổi thế nào.

Bệnh dịch tả. — Ng-v-Lai, cu-li xe ở ngoài bãi, bị bệnh thổ-tả, thì đã đưa xuống nghĩa địa Bạch-mai.

AI LÀ NGƯỜI BẮC KỲ CŨNG CẦN PHẢI BIẾT !

Một quyển sách có 3 đạo nghị định của quan Thống-sứ Bắc-kỳ :

1° *Ngạch thuế-thân ở Bắc-kỳ sửa đổi lại.*

2° *Việc khẩn đất ở miền trung du và thượng-du Bắc-kỳ.*

3° *Ngạch thuế điền-thổ sửa đổi lại.*

Mỗi quyển . . . . . 0$15

Tiền cước thường . . 0, 05

Tiền cước Recommandé thêm 0, 10

Thư và mandat gửi cho :

M. LÊ-NGUYÊN-ÚC

61-63, Rue du Coton

HANOI

Linh say rượu đâm chết người. — Ngày hôm qua vào hồi 9 giờ tối, có ba người lính tây ra đứng say rượu đập cửa nhà số 13 ở phố Tạm-thương, người bếp nhà đó vô tình mở cửa ra thì bị một người lính tây đâm ngay một nhát vào ngực, tức thì chết ngay. Rồi ba người lính say rượu ấy bỏ một người phu xe ở nhà không dám báo thì cũng bị đánh dan và mặt, có mấy vết thương. Đâm xong, người lính thủ-phạm vứt con dao lên trên mái nhà. Một người Tây can họ, cũng bị mấy người lính ấy đe đâm chết. Tử thi người bị đâm đã đưa vào nhà xác.

Ngạch công-chánh. — Phạm-gia-Khải được tăng chức giám tập sự.

Các viên thư-ký tập-sự sẽ xe lửa có tên sau này, đều được thăng thư-ký hạng sáu :

Hoàng-đức-Thịnh, Trần-văn-Sỉ, Hồ-văn-Bộ, Trần-ngọc-Xang, Trần-văn-Cao, Trần-ngọc-Giao, Huỳnh-bá-Vọng, Hòa-xuân-Bình.

Ngạch tư pháp. — M. Ngô-vi-Liêm ký-lục thượng hạng hạng ba, nay được về hưu đồng niên được 250 đồng tiền hưu bổng.

Ngạch điện báo. — M. Nguyễn-văn-Bản, chef de station hạng tư, được về hưu đồng niên hưu bổng được 82 $00.

Truy tặng. — M. Nguyễn-Kỳ, tuần phiên làng Đại-nhân, tổng Đa-ga huyện Gia-khánh (Ninh-bình) vì đêm mồng ba rạng mồng bốn đó cảm không sinh sự gì lôi thôi nữa. Đến hôm sau Ng-trung-Thu lại ăn đao tại gia anh sự lôi thôi và khi người chồng mới về thì lại đọa giết chết. Tòa phạt Ng-trung-Thu 16 quan và bắt phải bồi 1 đồng cho bên nguyên cáo.

Lại một người bị án nợ. — Một người *chanffeur* tên là T. bị án nợ đã phải bắt giao cho thừa-phát-lại (*missier*) đứng truy-tố.

Giấy bạc giả. — Một người đi tiêu tiền tàu là Trần-văn-Lịch làm cho một nhà buôn đem nộp tiền ở nhà ngân-hàng thì có một cái giấy bạc giả một trăm. Nay sở mật-thám đang cho xét cái giấy giả ấy ở đâu mà ra.

Kẻ cắp trên xe điện. — Hồi một giờ chiều hôm qua, một người nhà quê tên là Phạm-văn-Sen lên xe điện ở phố Cầu gỗ để đi Hà-đông, có mang một tay nải trong đựng tơ và tiền đồng. Có một đứa trẻ đến ngồi gần, lấy dao cắt rách tay nải lấy mất 8p, tiền đồng rồi chạy trốn. Người nhà quê vừa đuổi vừa kêu thì có người một thám đi qua bắt được. Đứa trẻ cũng tên nó là Nguyễn-văn-Hinh tức Sinh, 17 tuổi. Xét ra nó đã phải tù nhiều lần về tội ăn cắp giật.

Kẻ cắp ở nhà ga. — Hồi 1 giờ chiều hôm nay, một người đàn bà ra ga để đi xe lửa xuống Haiphong có mang một cái khăn gói lớn và một cái va li, khi đến ga, để khăn gói và va li ở chỗ chân người đứng chờ vé ở cửa ra vào nhờ người ấy trông hộ để đi lấy vé. Lúc lấy được vé trở lại, thì va li không thấy đâu cả. Thì ra trong khi người cắt vé đương bận, kẻ cắp đã phỏng đem đi lúc nào không biết. Người đàn bà ấy kêu mất cả vòng xuyến hột hoa cùng tiền hạn trong va li độ ba bốn chục đồng.

Các rạp cinémas Hanoi

CINÉMA PALACE

Từ thứ tư 22 đến thứ ba 28 décembre 1926

« POUR L'INDEPENDANCE »

« Cho được tự chủ »

Đại phim ảnh, 7 đoạn rất hay

FAMILY - CINÉMA

Từ thứ tư 22 đến thứ sáu 24 décembre 1926

« L'AVION FANTOME »

« Tàu bay ma »

Từ thứ bảy 25 đến thứ ba 28 décembre 1926

« CHUỒI HỘT TRÂN-CHÂU »

Chuyện Tàu 10 đoạn rất hay

CHỈ CÓ MỘT THỨ THÔI

Thuốc đau mắt vàng rất công-hiệu mà quý-khách đã hoan nghênh bấy nay thì ở trên lọ thuốc phải có biên rõ « *COLLYRE JAUNE selon la formule du Dr Casaux* ».

Thuốc cũng vàng, giấy giản lọ cũng vàng mà giấy bọc cũng vàng, các quý khách nên đòi bằng được như thế thì mới khỏi nhầm. 8002

Đem ngay vào trước Tòa-án. — Hồi 8 giờ tối hôm qua, một người lính mật thám đi tuần qua vườn hoa Tòa-án thấy một người đàn ông sắp giở thói trên bực trong đám vắng với một người con gái gần gốc cây, liền bắt cả hai người đem về giam tại sở mật thám. Hai người ấy khai tên là Nguyễn-văn-Tư, 23 tuổi, làm thư-ký sở bông-xa Vân-nam và Nguyễn-thị-Gấu 18 tuổi, ở ngõ Hàng-than.

Tìm vật. — Theo lời ấy thảo của tòa án tỉnh-ninh, Sáng hôm nay sẽ một thám có đến khám nhà một người tên là Đặng-văn-Thăng phố Bắc-ninh sẽ 86, rạ về tội ăn trộm đồ vàng của một người ở Bắc-cạn.

VIỆC BẮC-KỲ

HAIPHONG

Cuộc đua ngựa. — Đến ngày chủ-nhật 2 janvier 1927 hồi 12 giờ tại Haiphong sẽ có cuộc đua ngựa.

BẮC NINH

Việc huyện muối năm chết quan huyện Ngô đặng Đấu. — Chiều hôm thứ sáu vừa rồi, tòa Nam-án đã xử việc năm tên thuyền muối năm chết ông huyện Gia-bình Ngô-đặng-Đấu và ba tên lính. Năm tên ấy mỗi đứa phải ba năm tù và phải liên đới bồi thường cho gia quyến ông huyện 1000p 00 và cho ba người lính 600p.00. Nhưng bản nguyên và bản bị đều xin chống án cả.

VIỆC TRUNG-KỲ

HUẾ

Mưa to. — Đã bắn ngày hôm nay, ở Huế ở miền ngoại châu thành mưa to lắm.

Người Nhật qua Huế. — Ngày 18 décembre 1926 có một vị thượng tân Nhật hầu tước Tokugawa cùng với 6 vị quan nhỏ thấy tùng đã đến Huế.

Khi hầu tước đến Huế thì đình trú tại phủ Khâm-sứ, các quan chức tây tăng trú tại nhà hàng Morin, sáng ngày chủ nhật các ông ấy đi xem các lăng và Đại-nội và đến các công sở tại Huế. Khi các ngài ấy vào Khải-định tàng cổ viện thì có quan chức hội đồ thành hiến cổ tiếp rước, tại nơi ấy có thiết một nhạc tấu nhiều khúc thanh bình và lên bộ thập chương vì các ngài ấy có ý muốn nghe nhạc Nam âm để khi o sánh về âm nhạc của Viễn-đông.

Qua ngày 21 décembre thì hầu tước cùng quan chức đi taeo đáp xe ra Hanoi. Nội tóm lại trong mấy ngày các ông ấy qua đây, chính phủ đón rước trọng đãi lắm.

Đá bóng thi. — Ngày chủ nhật 19 décembre vừa rồi tại hội thể dục có mở cuộc đá bóng thi, người tây đấu với học sinh trường Giêng. Cuộc đá bóng ấy là một cuộc mới có lần thứ nhất, bởi vì lâu nay người tây không hề tập đá bao giờ mà nay đá một lần thứ nhất mà lại ăn được các học sinh hai văn, ấy cũng là một điều hẳn có vậy. Vì xưa nay học-trò trường Giêng vì cuộc đá bóng của họ, tiếng giỏi mà lại tập luyện đã lâu, vậy mà nay thua những kẻ sơ tập.

QUẢNG - BÌNH

Sao thà nhẫn thế? — Vào khoảng chín giờ mai ngày mười sáu tháng mười một tu, một cái xe điện từ ngã Bẩu vào, khi đi đến ki-lô-mét 179 thuộc về địa phận làng Phước-tự huyện Bố-trạch đụng chết một đứa con nít con của Hồ-Huyên người làng ấy. Sau khi đã đụng xuất rồi, thì cái xe sử vạt thẳng không chịt đoái hoài gì đến con người khốn-nạn ấy cả.

Xe của ai? Số hiệu là gì? Không ai biết đến.

Cứ như bản kê của sở cẩm thì trong khoản chín giờ đến mười giờ mai ngày ấy có ba chiếc xe ở ngã Bẩu vào, một chiếc n° A 875 một chiếc n° A 445 và một chiếc xe thư n° A 983; trong ba chiếc ấy thì nào cũng có một chiếc can phạm đến việc nầy, mong rằng sở cẩm sẽ tránh-nhiệm hãy xét cho ra để nghị phạt một cách cho nặng thì mới trừ được cái gái tàn của họ.

TOURANE

Thời tiết. — Khí hậu năm đông năm nay thật lạ, đã bắn tháng 11 rồi, tuy mưa có, gió có, mà chẳng lạnh chút nào, mà hễ có bóng mặt trời lò ra thì lại nóng như một cách nồng nàn rất khó chịu. Còn gió thì cứ một ngoan

(Xem trang thứ ba cột thứ ba)

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)

Đoản-thiên tiểu-thuyết

Đời bạc-mệnh

(Tiếp theo)

VII

Hơi may hiu hắt, gió cuốn từng cơn, lá vàng lẹt đẹt rơi rụng xơ xác. Vầng thái-dương tỏa sáng nhưng có vẻ thiếu-não tiêu-điều.

Lúc đó trên cánh đồng không người ngơ ngác có đôi, có một người thiếu-phụ đứng trước hai nấm đất, vẻ mặt rất ảo não, đang thắp hương khấn vái lâm rầm....

Người thiếu-phụ đó là ai? Tức là Mai-Lan đó. Nàu ôi bạ qua thu tới, nàng ở trong Nam bèn bắc nắm xương tàn của chồng đem về nơi quê cha đất tổ chôn cạnh nơi mộ mẹ cho người ở dưới suối vàng được thỏa dạ yên vui trong giấc ngủ ngàn năm.

Khi khấn vái xong, nàng đứng sững ngó thấy dần dần ngọn cỏ nửa vàng nửa xanh thì bất giác lại giọt ngọc đầm đìa chứa chan với áo.

Ôi! trăm năm nào có khỏi đâu, chẳng qua một nấm cỏ khăn xanh rì đó mà thôi!

Gió hiu hiu thổi, ngọn lúa cải đầu, cỏ xây lay động, hình như cũng có ý muốn chia mối sầu bị sùng nàng. Tiếng ngân đứng lặng giờ lâu, tuần hương vừa cạn hết, Mai-Lan bèn đốt lên một tuần hương nữa rồi mới giắt con trở gót ra về....

Mai-Lan về cách đó ít lâu thì Hảo-Chân bị sốt. Mới đầu nàng cũng tưởng là một xoàng nàng vẫn sai thầy cứ sắt và nói mê-sảng suốt ngày thì đã có ý lo sợ. Hảo-Chân mới một có và hôm sau người đã gầy gò trông rất thảm thương. Được mấy hôm bệnh lại đổ ra chứng sài nắn ván. Mai-Lan hết sức tìm thầy chạy thuốc nhưng mà cơn ở bệnh quỷ không gặp thuốc tiên thì tránh sao cho khỏi vòng Tử-Thần. Đến đêm hôm sau, Hảo-Chân quằn quại quay lên trên giường một hồi rồi bỗng nằm yên, vẻ mặt hiền lành như đứng Thiên-thần, dương hai mắt đen nhánh ra nhìn mẹ một cách dịu dàng thắm thiết rồi từ từ nhắm lại, hồn liền bay bổng lên cõi thiên-đường...

Ôi! trẻ tạo đành hanh, trời già độc địa, để cảnh ra kiếp hồng nhan, lại làm cho hại cho tàn mới thôi, đành phụ như thế nhẫn lẹ đời lắm ru!

Mai-Lan thấy con chết, thì như dại như ngây, muốn đâm đầu đến một tiếng thật to cho thỏa đến trời cao nhưng sao có! sẻ đã nuốt rồi! Muốn rõ vài mặt lệ lên mặt đứa hài-nhi lần cuối cùng như khổ thay! lệ đã khô khan không chảy. Hai tay ôm lấy thi hài đứa con thơ bé bỏng rồi lại vật vã lăn lộn, tay vỗ ghế, chân đập giường miệng lắp bắp gọi: «Con!... Con!... Hảo-Chân con... ơi!» tiếng nghe ai oán như chim mất tổ, nhạn lạc bay trong khi mưa thảm gió sầu, đem khuya lắm lối....

Từ khi Hảo-Chân mất, Mai-Lan suốt ngày bơ thờ như dại như ngây, biếng ăn nhác uống, đầu tóc bù xù đi đợi... Ra khu-vườn nhị giải mà vẫn trơ trơ như người không tâm hồn trí não. - Tiền công tại thấy khi thì đón đón để trước buồng con nằm, mở cửa ra coi, nhưng chao ôi buồng không lạnh, chiếu trải chăn phong mà Hảo-Chân nào có thấy đâu! khi thì lục áo tìm quần hình như để mặc cho con! nhưng ngành lại tìm thì chỉ thấy có bóng mình mà thôi! thì nàng lại vật vã đòi con, khóc than hết nỗi...

VIII

Mây đen, trời tối, tràng giang một dải nước cuốn cuốn xuôi... Trên cầu tàu độ có tiếng ri non rền rĩ như quỷ khóc thần sầu tiếng thấp tiếng cao, nghe rất não nùng ai oán, gió đem tiếng vọng, dẫn dẫn nghe rõ tiếng một người đàn bà khóc than kể lể:

« Thiên Chúa chẳng ơi! Từ khi âm-dương cách biệt, đôi ngả đôi tan, thì thiếp quyết chí một đạ sắt son thờ chồng, trông mẹ, nuôi con, nhưng cho ôi! ông xanh ác nghiệt kia lại không cho thiếp được hết đạ thảo lòng hiếu mẹ, bắt phải giữa đường dứt quãng, mẹ một nơi, con một ngả, để cho thiếp luống những sầu vu. Mồng con thơ dại của chàng để lại cho thiếp trong cõi trần hoàn cũng lại bắt theo mây bạc vân vụt xa bay! Ô Thần-Chân chàng ơi! chàng ở nơi suối vàng đã thấu nỗi này cho thiếp hay chưa?? Hảo-Chung là cái dị-tích của chàng để lại, là cái hy-vọng suốt đời của thiếp đó, nay nó đã mất rồi thì thiếp bao nhiêu hy-vọng sống ở trên đời để vui vầy với đứa con thơ đều mất cả rồi để chàng ơi. Chàng ơi! một mình thiếp lần dặm, thui thủi một mình trần-gối hồng-trần này cũng vô ích, cái sự sống của thiếp hãy giờ cũng là cái sống thừa đó thôi! Vậy thì còn sống ở trên dương-thế nay mai đeo tái nợ làm sầu làm chi nữa, sống ngày nào thì kể ngày ấy mà thôi chứ có ích gì! Hảo-Chân con hỡi! Thiên-Chân chàng ơi! có khôn thiêng thì xin đợi dưới này cho thiếp theo cùng với nào!...»

Vừa dứt tiếng khóc than thì thấy một cái bóng đen từ trên cầu gieo xuống dòng sông, nước tung bọt tốc, vàng vã hồi lâu, sóng dập gió dồi, lênh đênh trôi nổi, theo dòng nước đi; trước còn trông rõ vết đen đó nhưng được một lúc thì xa xa chỉ thấy nước reo sóng vỗ ầm ầm thôi!

Ôi! đời bạc mệnh!

Mộng-giác-nhân Lê-Sung

VĂN UYÊN

Người than và trời khuyên

Cõi Nam có chú nông-phu,
Xét mình dầu-dãi mấy thu phong trần,
Trách trời sinh kiếp lận đận,
Mấy vần kể lể xa gần thảm thay!

« Không mưa thì thấy nước cày,
« Mưa thì lụt-lội thế này bực chưa!
« Mong mưa thì chẳng thấy mưa,
« Mưa thì nát cỏ vỡ bờ chưa thôi.
« Trời làm chi cực mấy trời!
« Ai cho dám bảo đạo trời chí công?
« Trời nghe trời cũng đồng lòng,
Lệnh truyền phạn bảo thong dong mấy lời:

« Kể chi những chuyện đông dài!
« Lặng im! ta sẽ nhủ vài bốn câu.
« Việc đời sớm lắm về sau,
« Thiếu-niên! người đã biết đâu? bàn rằng!

« Như ta ai cũng tôn rằng:
« Khắp trong thế-giới một vầng xét soi.
« Vậy làm sao xứng đáng ngôi?
« Bỏ công khuya sớm người đời ngóng trông.

« Xuân qua hạ tới thu đông,
« Bỏ mùa lỡ lạnh quạt nồng hẳn hoi.
« Lại thêm nhọc khách trần ai:
« Một bầu trăng gió bốn mai đỡ buồn,
« Kia vạn vật, nọ nước non,
« Bức tranh tuyệt diệu ai còn họa nên?
« Ta như chẳng bậc thánh hiền,
« Ta cho xuống thế để truyền đạo ta.

« Đạo ta, đạo rộng bao la:
« Cương-thường luân-lý để mà dưỡng tâm,
« Thương nhân loại, ngại ta hợp quần
« Bấy lâu giáo-huấn muôn phần sẵn sàng.

« Thế mà lắm kẻ đông dài,
« Bỏng dưng dám đặt những lời oán nông.

Rằng: *Trời cố mất như không,*
Cao cao cao tít nghìn trùng biết chi!
Chẳng qua một đám xanh rì,
Xanh xanh xanh biết khác chi ta đâu!

« Điều công-kích kể bao lâu,
« Vầng Hồng há làm chút nào đâu.
« Lặng nghe ta kể trước sau
« Tu thân sửa lấy mau mau kẻo lầm.

« Làm người chớ quản nhọc nhằn,
« Đem thân gánh việc một phần nước non.
« Điều chăm lịch dạ chớ chồn,
« Sao cho rõ mặt là con cái nhà?
« Cây sân, cuốc bẫm mới là nhà nông.
« Này tát nước phải gắng công,
« Sao cho chân chứa chất đầy đồng mới nên.
« Một mai rực rỡ cửa mình,
« Hoa xinh, quả đẹp mới nên cơ đồ:
« Bỏ công tát nước, sửa bờ!
« Bỏ ông đã nắng, đầu mưa tuông rồi!

« Mấy lời khuyên nhủ cho hay,»

Đào thị Phạm-đình-Bân

Âu Tây tư-tưởng

DỊCH-VĂN THU-XÃ

Bắc-kỳ thống-sứ đại-thần ROBIN
đại nhân sáng lập

E. VAYRAC và NGUYỄN-VĂN-VĨNH làm CHỦ-NHIỆM

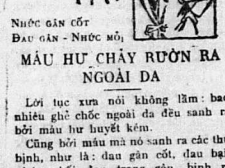
Khởi đầu xuất-bản « Truyện Bu người ngủ-lâm pháo-thủ », in từng quyển nhỏ vừa bỏ túi, 72 trang có hình, mỗi quyển có tám các hồi trước để ai mua quyển nào xem cũng biết đầu đuôi.

Mỗi quyển. . . . . . 0$05

Hiện đã in ra được bốn quyển: một quyển tựa Dịch-văn thư xã, nguyên-văn của ông E. VAYRAC, NGUYỄN-VĂN-VĨNH dịch, và ba quyển đầu « NGỦ LÂM PHÁO THỦ ».

Sau này mỗi tháng in ra hai quyển là ít. Qui khách các nơi xa có thể gửi mua sớm quyển kịp rồi.

Ai gửi mua xin cứ viết thư và gửi tiền đến bản quán.

Sưng xương
Mụn - Lở
Sang độc
Gãi trật da

NHỨC GÂN CỐT
ĐAU GÂN - NHỨC MỎI

MÁU HƯ CHẢY RƯỜN RA NGOÀI DA

Lời tục xưa nói không lầm: bao nhiêu ghẻ chốc ngoài da đều sanh ra bởi máu hư huyết kém.

Cũng bởi máu mà nó sanh ra các thứ bịnh, như là: đau gân cốt, đau bại, nhức nhối, đau trong gân, bịnh ra huyết trắng, cũng bởi máu hư cho nên nó sanh ra nhiều bịnh ghẻ, ung độc cũng nhiều thứ ghẻ rất ghê gớm và nhiều thứ bịnh đờn-bà phải mang, như là: đường kinh nguyệt không đều, huyết bạch, dau trong tử cung, sanh ra bịnh lâm bế cùng các thứ bịnh sanh ra lúc người đã lớn tuổi.

Vậy muốn tránh cho khỏi các chứng bịnh hiểm nguy, nó hằng đeo đuổi mà làm khổ cho ta đó, thì mau phải trừ các nọc độc chứa trong máu, thì nên dùng thứ thuốc *DÉPURATIF RICHELET*, là một thứ thuốc để mà khử trừ đồ độc trong máu, nó sửa máu ra trong sạch và nó thêm sức lực, nó làm cho ngũ tạng mạnh mẽ. Có nhiều người dưỡng như hết trông cậy, như bị án tử vì các bịnh ấy mà đã cứu khỏi cũng bởi nhờ thuốc *DÉPURATIF RICHELET.*

Mấy nhà thuốc đều có bán, chỗ trữ tại nhà thuốc chánh của ông L. Selerier ở ngang nhà hát tây, Saigon.

Nếu chỗ nào hết thì gởi ngay qua hãng chế Laboratoire de L. RICHELET de Sedan, 6, Rue de Belfort, BAYONNE (Basses-Pyrénées).

VÌ MÙA MƯA

Sang Lào phải đi lối Đông-hà

CÔNG-TY PHẠM-VĂN-PHI

Có các đường chạy thơ ở phía bắc Trung-kỳ

LƯỢT ĐI

Đông-hà cứ thứ ba chạy lên Laobao ngủ, sáng hôm sau đi đến Savanakhet đáp chuyến tàu thủy sang Vientiane.

LƯỢT VỀ

Savanakhet mỗi sáng năm thứ hai chạy đến Schepone nghỉ, chiều hôm sau tới Đông-hà.

Mỗi chỗ nhất chạy có một chuyến, các quý-khách ai muốn đi xin thành giấy-tiếp cho biết trước hai mươi bốn giờ để bắn-ty liệu sắp xe cho đủ.

Đường đi Huế và Tourane đi Nghĩa-hưng ngày nào cũng có xe chạy, sáu tám giờ trước một ngày.

Lối đánh giây thép: PHAMVANPHI.

Vinh Đông hà. Tourane, Thakhek hay là Hanoi

MỚI TÁI BẢN

QUỐC-VĂN GIÁO KHOA THƯ

Lớp ĐỒNG-ẤU

Giá bán 0$10

Bán buôn và bán lẻ xin viết thư cho

M. BÙI-XUÂN-THÀNH

Quản-lý nhà in Trung-Bắc tân-văn. 61-63, Phố hàng Bông. -- Hanoi

Xe LUCIFER tại trường thi

Cuộc thi chạy giờ

Nhất : BỒNG

Ba : TIÊN

Cuộc thi Đình-chiến

Nhất : BỒNG

Nhì : MÉGY

Đều đi xe LUCIFER cả

Xe áy bán tại hiệu AVIAT

AI MUỐN LÀM GIÀU

Bỏ ra 20 quan mà may ra được

500.000 quan

Mua một cái trái-dơn của Công ty PANAMA, có rút số để hoàn lại (Obligation Panama à lots) Lần mua phải nộp ngay 20 quan, cứ thứ 17 tháng mỗi tháng nộp 20 quan, theo như lệ định trong thể. (Như vậy mỗi ngày đi đánh mấy tay, có thể trở nên giàu có được)

Hễ nộp tiền lần đầu là được ngay cái số trái-dơn mà riêng mình được quyền nó-hữu, như là mình đã nộp hết tiền rồi vậy, và đến lúc trái-dơn trúng số về là nào thì mình được lĩnh nguyên số tiền là kỳ. Mỗi trái-dơn trước sau thế nào cũng trúng một lần từ 500.000 trở xuống đến 1.500 quan, không có thì cũng được hoàn lại là 400 quan. Mỗi năm có bốn lần rút số, hơn 3 triệu lẻ.

Như vậy mua trái-dơn thế nào cũng lợi, không khi nào thiệt

CÓ NHỮNG LÔ SAU NÀY:

130 lô.	500.000	quan	260 lô	5.000	quan
130 lô.	250.000	—	1.320 lô	2.000	—
260 lô.	100.000	—	13.200 lô	1.000	—
260 lô.	10.000	—	1.700.900 trái đơn hoàn lại tiền	400	—

Người có trái-đơn được dự cuộc rút số mỗi cho đến hết số trái-đơn một ra mỗi tháng

Các lô được linh nguyên tiền, không phải trừ phí tổn chi cả. Mỗi lần rút số xổ nhân được một cái bằng kê số trái đơn trúng số, không phải trả tiền. Các số xổ trong bằng ấy đúng với cái trái-đơn đã tại nhà ngân hàng, các nhà có thể đến xem được, theo như điều khoản trong bản luật ràng ngày 12 Mars 1900. Bản luật ấy là một bản luật bảo-chứng, giữ gìn cho các nhà có trái đơn, không có điều gì phải ngại cả.

Năm nào cũng có 15 Février, 15 Mai, 16 Août, 15 Novembre thì rút số.

Các ngài muốn dự các cuộc rút số ấy thì gởi ngay 20 quan đến nhà

BANQUE NOUVELLE, 8 Rue Papère, MARSEILLE, France
R. C. MARSEILLE 6576

TÂY-DU

NGUYỄN-ĐỖ-MỤC dịch thuật

Lão-long-vương nói:

— Cái trụ sắt ấy lớp ra từ đời vua *Đại-Vũ* trị thủy, để đo sông bể nông sâu. Một khối thần-thiết kia dùng làm chi được!

Long-bà nói:

— Dùng được hay không mặc lòng, ta cứ đưa cho hắn, để hắn mang về mà cải-tạo, qui-hồ ta tống ra khỏi cửa cung thì thôi.

Lão-long-vương theo lời, lại ra nói với *Tôn-ngộ-không*. *Tôn ngộ-không* nói:

— Đem ra đây cho tôi coi.

Lão-long-vương xua tay mà bảo rằng:

— Lay không nổi đâu, không dùng sức nổi, thì phải thượng-tiên đến đấy mà xem.

Tôn-ngộ-không nói:

— Nếu vậy thì người đưa tôi đi.

Lão long-vương đưa *Tôn ngộ không* đi đến chỗ giữa bể, bỗng thấy kim-quang sáng rực. *Lão long-vương* trỏ mà bảo rằng:

— Cỗ sắt kim-quang phát ra đó tức là cái trụ thần thiết.

Tôn-ngộ-không vén áo bước đến, sẽ lấy tay dở thì thấy một cái trụ sắt, to độ bằng sải đấu, dài hơn hai trượng. *Tôn-ngộ-không* hai tay gia sức lay mà dịch đi, rồi nói:

— To quá, dài quá! Nhỏ và ngắn bớt đi một vài thì, mới có thể dùng được.

Cái bảo-bối ấy tức thì ngắn đi mấy thước và nhỏ lại một vòng. *Tôn-ngộ-không* lại lấy tay đẩy đi, dịch lại mà bảo rằng:

— Thu nhỏ nữa và ngắn nữa thì càng hay.

Cái bảo-bối ấy tức thì lại thu đi mấy phần. *Tôn-ngộ không* xiết bao mừng rỡ! nhấc sao lên nhìn thì thấy hai đầu bịt vàng, khoảng giữa thì có một thứ sắt đen. Lại sẽ khẽ đếm hàng chữ rằng « *Kim-gấp nhẫn ý bổng*, nặng một vạn ba nghìn năm trăm cân. »

Tôn-ngộ-không mừng thầm mà nghĩ trong lòng rằng: Cái bảo-bối này tất-nhiên theo được ý người, cho nên mới gọi là như ý. *Tôn ngộ-không* vừa chạy quanh vừa lẩm-nhẩm đọc câu thần-thú, lại lấy tay nắm sao cái gậy sắt lấy lên mà bảo rằng:

— Lại ngắn và nhỏ đi một chút nữa thì càng hay!

Khi nghe sao lên, chỉ còn dài độ hai thước, to bằng miệng chén. *Tôn-ngộ không* hớn hở đem cái gậy sắt lấy về *Tuấy tinh-cung*, làm cho *Lão-long-vương* phải kinh tâm táng đảm. *Tiểu long-vương* cũng phách lạc hồn xiêu, páo loài thủy-tộc như tôm, tép, rắn, rết, thuồng-luồng, ba-ba, vân vân đều khiếp sợ mà phải giấu đầu dụt đuôi.

Tôn-ngộ không tay cầm cái bảo-bối ấy, ngồi tại trên điện, cười mà bảo *Lão long vương* rằng:

— Đa-tạ cái lòng tử-tế của ông láng-diềng tốt. Nàng tôi còn muốn xin một điều nữa: Gậy sắt không có cái gậy sắt này thì thôi, nay đã cầm cái gậy sắt này ở trong tay mà mình không có áo giáp mặc, sao cho xứng đáng. Vậy lấu đại-vương có áo giáp xin cho mượn một bộ, sau rồi tạ ơn luôn thể.

Lão long vương nói:

— Cái ấy thì thật quả không có.

Tôn-ngộ không nói:

Khách đến quấy chủ, chẳng lẽ lại còn quấy đến hai nơi. Nếu không có thì tôi xin ở luôn đây, chẳng đi đâu nữa!

Lão long-vương nói:

— Xin thượng-liên đi sang hỏi khác, hoặc-giả có chăng!

Tôn-ngộ-không nói:

— Đi hai ba nơi, chỉ bằng cứ ở tại một nhà, thôi thì đại-vương phải làm ơn cho tôi một bộ.

Lão-long-vương nói:

— Thật quả không có, nếu có tôi không dám tiếc.

Tôn-ngộ-không nói:

— Thật không có phải không? Cái gậy sắt này sẽ không biết nữa!

Lão long vương nghe nói, run sợ mà rằng:

— Thượng-tiên chớ nóng-nảy, để tôi hỏi các em tôi xem chỗ nào có, xi-kiếm dâng một bộ.

Tôn ngộ không hỏi:

— Các em đại-vương ở đâu?

Lão long-vương nói:

— *Nam-hải-long-vương* tên gọi *Ngao-khám*. *Bắc-hải-long vương* tên gọi *Ngao thuận* và *Tây-hải-long-vương* có gọi *Ngao nhuận*, thảo là các em tôi đó.

Tôn ngộ không nói:

— *Lão tôn* này chẳng đi đâu cả, xin cứ ở luôn đây, đại-vương cũng lấy thế nào mà kiếm cho được một bộ áo giáp.

Lão long-vương nói:

— Thượng-liên hãi tạm phải đi đâu. Đây tôi có một cái trống sấm và một cái chuông vàng, hễ gặp việc khẩn-cấp gì, cứ rung trăng đánh chuông, tự khắc các em tôi tức khắc đến ngay vậy.

Tôn-ngộ không nói:

— Nếu vậy thì nên mau mau rung trống đánh chuông đi!

Khi đã rung một hồi trống, đánh một hồi chuông rồi thì quả nhiên các vị *Long-vương* ở các nơi tức khắc đến ngay. *Nam-hải-long-vương* là *Ngao khám* nói:

— Chẳng hay có việc chi khẩn-cấp mà đại-huynh lại rung trống đánh chuông như vậy?

Lão-lonh-vương nói:

— Hiền-đệ không rõ, để tá nói cho hiền-đệ nghe. Nguyên có một vị *Thiên sinh thánh-nhân* ở *Hoa-quả-sơn*, nhận ta là bạn láng-giềng, đến đòi mượn một thứ binh-khí. Ta đưa đại-đao ra thì hắn chê nhỏ, đưa phương-thiên-kích ra, hắn lại chê nhẹ, sau đưa bắn ra xem cái trụ *Thần-chân thiết* thì hắn nhắc nổi mà thu bỏ lại, đem về trong cung. Hiện nay còn ngồi ở trong cung, lại đòi mượn một bộ áo nữa, vậy ta phải rung trống đánh chuông, mời các hiền-đệ tới đây, để các hiền-đệ có thì đưa cho hắn một bộ, tiễn hắn bước đi cho rảnh.

Ngao-khám nghe nói, nổi giận mà rằng:

— Sao không ta không đem quân vào mà trói cổ hắn lại có được không.

Lão long-vương nói:

— Hiền-đệ chớ nói! Bất hắn làm sao cho nổi! Cái gậy sắt kia, hắn chỉ đánh cho một cái thì còn chi là đời.

Tây-hải long-vương là *Ngao khám* nói:

— Ta chẳng đối-địch với hắn làm chi, rồi đưa cho hắn một bộ áo, tiễn hắn đi khỏi chốn này, rồi ta đàng hồ tàu với *Ngọc hoàng-thượng đế* tự khắc ngài sẽ trị tội cho hắn.

Bắc hải long-vương Ngao-khám nói:

— Hiền-đệ nói phải! Trong cung tôi có một đôi *Bộ-văn-lý* (tài giấy đi mây).

Ngao-nhuận nói:

— Đây tôi cũng có đem theo một bộ *Hoàng-kim-giáp*.

Ngao khám nói:

— Tôi có một chiếc *Tử-kim-quan* (rất nặng bằng vàng thắm).

Lão long-vương mừng-rỡ, đưa sáu em vào *Thủy tinh cung*, để cùng *Tôn-ngộ không* làm lễ mừng-kiến, rồi đưa sáu thứ mũ áo và giầy. *Tôn ngộ không* đội mũ *Tử kim-quan*, mặc áo *Hoàng-kim giáp*, chân đi đôi giầy *Bộ văn-lý*, tay cầm cái gậy *Như-ý-bổng*, các-từ cáo vị *Long-vương* đều có ý bất-bình, bèn nhân đang hồi đi tìm *Ngọc-Hoàng thượng-đế*. (Còn nữa)

Les misérables

(Suite)

Il y avait encore parmi les plus jolies une charmante fille de vingt-trois ans, qui était de l'île Bourbon et descendante du chevalier Rose, qui se fût appelée dans le monde mademoiselle Roze et fût appelée dans le monde mademoiselle Roze et qui là s'appelait mère Assomption.

La mère Sainte-Mechtilde, chargée du chant et du chœur, y employait volontiers les pensionnaires. Elle en prenait ordinairement une gamme complète, c'est-à-dire sept, de dix ans à seize inclusivement, voix et tailles assorties, qu'elle faisait chanter debout, alignées côte à côte par rang d'âge de la plus petite à la plus grande. Cela offrait aux regards quelque chose comme un pipeau de jeunes filles, une sorte de flûte de Pan vivante faite avec des anges.

Celles des sœurs converses que les pensionnaires aimaient le mieux, c'était la sœur Sainte Euphrasie, la sœur Sainte-Marguerite, la sœur Sainte-Marthe, qui était en enfance, et la sœur Saint-Michel, dont le long nez les faisait rire.

Toutes ces femmes étaient douces pour tous ces enfants. Les religieuses n'étaient sévères que pour elles-mêmes. On ne faisait de feu qu'au pensionnat, et la nourriture, comparée à celle du couvent, y était recherchée. Avec cela mille soins. Seulement, quand un enfant passait près d'une religieuse et lui parlait, la religieuse ne répondait jamais.

Cette règle du silence avait engendré ceci que, dans tout le couvent, la parole était retirée aux créatures humaines et donnée aux objets inanimés. Tantôt c'était la cloche de l'église qui parlait, tantôt le grelot du jardinier. Un timbre très sonore, placé à côté de la tourière et qu'on entendait de toute la maison, indiquait par des sonneries variées, qui étaient un façon de télégraphe acoustique, toutes les actions de la vie matérielle à accomplir, et appelait au parloir, si besoin était, telle ou telle habitante de la maison. Chaque personne et chaque chose avait sa sonnerie. La prieure avait un et un; la sous-prieure un et deux. Six cinq annonçait la classe, de telle sorte que les élèves ne disaient jamais rentrer en classe, mais aller à six cinq. Quatre-quatre entendait très souvent. *C'est le diable à quatre*, disaient celles qui n'étaient point charitables. Dix neuf coups annonçaient un grand événement. C'était l'ouverture de la *porte de clôture*, effroyable planche de fer hérissée de verrous qui ne tournait sur ses gonds que devant l'archevêque.

Lui et le jardinier exceptés, nous l'avons dit, aucun homme n'entrait dans le couvent. Les pensionnaires en voyaient deux autres ! l'un, l'aumônier, l'abbé Banès, vieux et laid, qu'il leur était donné de contempler au chœur à travers une grille ; l'autre, le maître de dessin, M. Ansiaux, que la lettre dont on a déjà lu quelques lignes appelle *M. Anciot*, et qualifie *vieux affreux bossu*.

On voit que tous les hommes étaient choisis.

Telle était cette curieuse maison.

VIII

« Post corda lapides »

Après en avoir esquissé la figure morale, il n'est pas inutile d'en indiquer en quelques mots la configuration matérielle. Le lecteur en a déjà quelque idée.

Le couvent du Petit-Picpus-Saint-Antoine emplissait presque entièrement le vaste trapèze qui résultait des intersections de la rue Polonceau, de la rue Droit-Mur de la petite rue Picpus et de la ruelle condamnée nommée dans les vieux plans rue Aumarais. Ces quatre rues entouraient ce trapèze comme ferait un fossé. Le couvent se composait de plusieurs bâtiments et d'un jardin. Le bâtiment principal, pris dans son entier, était une juxtaposition de construction de constructions hybrides qui, vues à vol d'oiseau, dessinaient assez exactement une potence posée sur le sol. Le grand bras de la potence occupait tout le tronçon de la rue Droit-Mur compris entre la petite rue Picpus et la rue Polonceau ; le petit bras était une haute, grise et sévère façade grillée qui regardait la petite rue Picpus ; la porte cochère n° 62 en marquait l'extrémité. Vers le milieu de cette façade, la poussière et la cendre blanchissaient une vieille porte basse cintrée où les araignées faisaient leur toile et qui ne s'ouvrait qu'une heure ou deux le dimanche et aux rares occasions où le cercueil d'une religieuse sortait du couvent. C'était l'entrée publique de l'église. Le coude de la potence était une salle carrée qui servait d'office et que les religieuses nommaient *la dépense*. Dans le grand bras étaient les cellules des mères et des sœurs et le noviciat. Dans le petit bras les cuisines, le réfectoire, double du cloître, et l'église.

(A suivre)

Những kẻ khốn-nạn

Kì-bút Văn-Quyết, của ông Victor Hugo
NGUYỄN-VĂN-VĨNH dịch

(Tiếp kỳ trước)

Trong bọn các bà phước có nhan-sắc hơn cả, lại có một bà xuân-xanh mới hai-mươi-ba tuổi, vốn người ở cù-lao *Bourbon*, lại là dòng-dõi của ông vũ-vĩ *Roze*, giả sử bà này ở trong xã-hội phiền-hoà thì đã đội lên danh giá là cô *Roze*, nhưng đi tu rồi thì pháp-danh đổi ra làm bà mẹ *Assomption*.

Bà mẹ *Sainte-Mechtilde*, coi việc ca-nhạc trong khi lễ, thì thường bà vẫn dùng các cô học-sinh trong chức-vụ ấy. Bà hay dùng bảy cô, cô út lên mười, cô lớn mười sáu, để làm cho trọn cả một bậc thất-âm, chẳng những lớn nhỏ kén theo thứ-tự mà âm-thanh cũng chia cho mỗi cô một tiếng, khi hát thì bà bắt sắp hàng theo thứ tự như thế mà hát. Khiến cho ai được nom thấy, tự-hồ được nhìn một cái kèn bảy ống làm bằng bảy cô thiếu nữ, một cái sáo của súc-mục thần, mà lại sinh-hoạt, kết nên bằng bảy vị thiên-thần vậy.

Trong số các bà phước hầu-hạ, thì các cô học-sinh yêu những bà này hơn cả; bà phước *Sainte-Euphrasie*, bà phước *Sainte Marguerite*, bà phước *Sainte-Marthe*, bà này cũng điên, và bà phước *Saint-Michel*, bà này thì cái mũi dài quá khiến cho ai thấy cũng phải cười.

Bấy nhiêu bà cùng hiền-lành tử-tế đối với hết thảy các cô học-sinh, duy các bà chỉ nghiêm-khắc đối với mình mà thôi. Duy có bên nhà các học-sinh là có đốt lửa sưởi; mà đồ ăn ngày thường của học-sinh đối với đồ ăn bên nhà tu vẫn coi là cao-lang mĩ-vị. Chẳng những vậy các bà ăn-cần coi nom cho các cô lắm. Tuy vậy hễ cô học-sinh nào đi gần một bà phước mà hỏi gì bà, thì không có trả lời bao giờ.

Các phép nghiêm bắt người ngậm miệng như thế, thành ra trong nhà tu người có miệng thì không được nói, mà lời nói thì để riêng cho những vật-vô-tri bất-động. Khi thì là tiếng cái chuông bên nhà-thờ, khi thì là cái nhạc buộc ở chân người làm vườn. Có một cái chuông con kêu lắm, để ở bên chỗ bà phước canh-cổng ngồi, chuông ấy gõ thì khắp trong nhà dòng nghe được, tiếng chuông ấy làm hiệu-lịnh cho đủ các công-việc trong nhà tu, tự-hồ một cách lấy âm-thanh mà dùng thay điện-báo; gọi bà nào ra nhà tiếp-khách cũng dùng chuông ấy. Một tiếng với một tiếng, là gọi bà cai dòng; bà phó cai dòng thì một tiếng với hai tiếng. Sáu tiếng rồi năm tiếng là hiệu khai lớp học, học-t ò đi vào học thì nói là đi sáu-năm. Bốn-bốn là hiệu chuông của bà *de Genlis*. Hiệu chuông ấy nghe thấy nhiều lần hơn cả. Các bà không có từ-tâm thường nghe hiệu chuông ấy thì nói rằng: *Thông Qui tay tu đã đến kia!* Một hồi mười chín tiếng tức là có việc quan-trọng. Tức là mở cái cửa lớn đường-cái vào, cửa ấy nguyên là một tấm sắt dầy những then ngang then dọc, những nom phải rụng-rời, cửa ấy duy chỉ mở ra để nghênh-tiếp ông Thái-giám-mục mà thôi.

Ở trên kia đã nói rồi, trừ ra ông Thái-giám-mục và người làm vườn, còn thì không có người đàn-ông nào được bước chân vào trong nhà tu bao giờ cả. Các cô học-sinh thì được nhìn mặt người đàn-ông nữa; một là ông thầy dòng *Banès*, coi việc âm phúc, ông này vừa già vừa xấu-xí, những khi có lễ các cô ngồi trong ca nhạc đường được nom qua song sắt mà thấy ông; hai là ông thầy dạy vẽ, ông *Ansiaux*, trong bức thư đã lục trước viết tên ông là *Anciot* và lại gọi là *lão-già còng lưng thô-xấu*.

Xem đó thì biết bao nhiêu đàn-ông được vào chốn ấy, là đã kén-chọn cả rồi.

Cái nhà dòng quái-lạ đó là thế ấy.

VIII

Post corda lapides

Đó là vẽ cái hình-dung nhà tu đó ấy đàng tinh-thần, nay tưởng lại nên vẽ cả cái hình-dung nó về đàng vật chất nữa tưởng cũng không là vô-ích. Độc-giả và cũng biết qua một chút rồi.

Nhà dòng xóm *Petit-Picpus Saint-Antoine* ở gần khắp cái thế-hình rộng, lọt vào giữa quãng bốn phố sau này: phố *Polonceau*, phố Tường-thắng, phố *Picpus* nhỏ và cái phố sau bỏ đi mà trong các địa-đồ thành *Ba-lê* cũ, thường để tên là chỗ *Aumarais*. Bốn con đường ấy, tự hồ một cái hào liên-tiếp bao-bọc lấy một cái thành vậy. Nhà tu thì có mấy tòa nhà với một cái vườn. Tòa nhà chính thì nguyên làm chắp-nối không được nguyên kiểu, ở góc hai phố, giả-sử bay qua lên trên cao mà nhìn xuống thì nó thành ra hình thước-thợ, cái chiều rộng hình thước-thợ ấy ở về bên phố Tường-thắng suốt từ chỗ rẽ sang xóm *Picpus* nhỏ cho đến chỗ rẽ sang phố *Polonceau*; còn chiều nhỏ thì là một cái mặt trước nhà cao, quét vôi xám, có dạng thâm-nghiêm, mà che toàn song sắt, ngành ra phố *Picpus* nhỏ; cái cổng số 62 là chính chỗ đầu chót nhà. Chừng nơi chính giữa cái mặt trước nhà đó, thì có một cái cửa thấp và cũ-kĩ xây cuốn, tro-bụi bám vào đầy-đặc, trong khuôn cửa những mạng-nhện chăng, cửa ấy mỗi ngày chúa-nhật chỉ mở ra trong chừng một hai giờ, và thỉnh-thoảng mở ngày dưng là để khiêng quan-tài bà phước nào chết đặng đem đi chôn mà thôi. Đó là cái cửa công ra vào nhà thờ đó. Chỗ chéo góc cái hình thước-thợ, thì có một cái phòng vuông dùng làm nhà chứa bát đĩa cùng những đồ ăn uống, các bà phước thường gọi là chỗ *chi-tiêu*. Bên dãy nhà lớn (phía lớn cái hình thước-thợ) thì là các ngăn phòng của những bà mẹ, của các bà phước cùng là các bà còn đương học tu. Bên dãy nhà nhỏ thì nhà bếp, buồng ăn, nhà tu-kín và nhà-thờ...

(Còn nữa)

Những hồi từ đầu, đã in thành sau quyển, một bên chữ Pháp, một bên quốc-văn, bán giá như sau này:

Phần thứ nhất	Quyển I	223 trang, bán.	0 $	50
	— II	203	—	45
	— III và IV	159	—	35
	— V và VI	193	—	45
	— VII và VIII	279	—	65
	Quyển I	215	—	45
	— II và III	207	—	50

Ở xa phải trả thêm tiền cước, mỗi quyển. . . 0$20
Cả bảy quyển giá . . . *làm một gói* . . . 2$75

KHẢO VỀ Y-HỌC CỔ CỦA TA

Cẩm-nang trích lục

Chứng bệnh thuộc sáu khí dâm
Phong-chứng
(Tiếp theo)

Chứng thống phong

Thống phong nghĩa là phong tà cảm tập, mà làm cho các đốt xương đau rức. Ngày xưa gọi là thống tí, tục gọi bạch hổ lịch tiết phong.

Chứng này là chân huyết thụ nhiệt, hoặc lội nước, bận thấp bao bọc ở ngoài, huyết ngưng đọng mà làm cho vinh vệ bế tắc, hay là khinh lạo cảm thụ phong hàn, uất mà thành ra thấp nhiệt lưu trệ trong các chi tiết. Nhưng nói tóm lại, thì chứng bệnh bởi hai lẽ đó sinh ra thật, cũng do tụ huyết hư cả, cho nên trị hoặc sơ phong, hoặc táo thấp, mà lấy: kiêm bổ khí huyết, để trợ hành dược lực, sau thì tư dưỡng sau thật, cho được tràng cán sắt. Bằng thấp dâm lưu trệ, bệnh ở hạ tiêu thì phải tả dụng ở phụ làm trọng đạo, vì hễ bộ cách trở, phí ở phụ không chóng đặng, nhưng cũng nên dùng ít thôi, bằng dùng nhiều thì chẳng những là vô ích, mà lại thêm hại.

Ngũ tí phong

Ngũ tí là cốt tí, cân tí, mạch tí, cơ tí, bì tí.

Chứng này phong hàn thấp, ba khí dâm hợp lại mà thành bệnh.

Đại khái: phong thắng là hành tí (trị nên tán phong kiêm bổ huyết) hàn thắng là thống tí (trị nên tán hàn kiêm bổ hỏa), thấp thắng là trước tí, (trị nên lợi thấp kiêm bổ thổ).

Chứng bệnh này tuy gọi là phong chứng thực thì không phải là phong, cho nên để vào mục chứng bệnh thân thể mà đây chỉ nói lược cho có thứ tự thôi.

Chứng lệ phong

Lệ phong nghĩa là ác phong, là sát phong, trong ba mươi sáu chứng phong, chứng này dữ tợn hơn cả.

Người ta phạm chứng này, thì trong sinh tràng, ngoài sinh sang, không mấy người chữa khỏi.

Chứng này cổ dương có âm

Dương là bệnh ở trên, âm là bệnh ở dưới.

Bệnh ở trên, thì chốc lở tự trên xuống, mà nửa mình về phía trên nhiều hơn.

Bệnh ở dưới, thì chốc lở tự dưới lên, mà nửa mình về phía dưới nhiều hơn.

Bệnh cả trên lẫn dưới, thì trên dưới cùng phát chốc lở đều nhau cả.

Bệnh ở trên là tà phạm khí.

Bệnh ở dưới là tà phạm huyết.

Bệnh cả trên lẫn dưới là tà phạm cả khí lẫn huyết, bệnh tự trên xuống là thuận, bệnh tự dưới lên là nghịch.

Bệnh tuy số phần ra trên dưới, nhưng đều bởi tràng vị thụ thương, vì rằng tràng vị thông với tì phế, mà tì chủ cơ nhục, phế chủ bì mao, cho nên bệnh ở cơ nhục bì mao, thác là tạng bệnh truyền tự phủ (tạng là tì phế phủ là tràng vị).

Phàm người ta trung khí hư phạp (trung khí là tràng vị) hoặc nhân sầu dục não thương giới; hoặc nhân say rượu nằm chỗ ẩm thấp; hoặc nhân nóng bức cởi trần; hoặc nhân đương khi bộ hội mà lội nước; hoặc nhân đương khi đói lòng mà ăng mạo lam trường; hoặc nhân đi đường bị gió mưa sa khí của giới đất, cảm liễm vào bì mao huyết mạch cơ nhục cân cốt, sắt sinh thấp, thấp sinh nhiệt, thấp nhiệt tuần đế, trong thì sinh trùng ăn mòn tạng phủ, ngoài thì sang dạng nứt lở bì phu, chứng này rất là ghê sợ.

Trùng hại tâm tạng, thì lòng bàn chân thắng buốt ra, và đầu gối sưng.

Trùng hại phế tạng, thì mũi nứt, và tiếng nói khàn.

Trùng hại thận tạng, thì vành tai chốc lở hoặc tê hoặc đau, hay là thịt gót chân thắng buốt ra.

Trùng hại tì tạng, thì ngoài da ngứa nhày ra lấy như miến kẻ.

Cổ nhân bảo chứng bệnh này có sáu nhân ngũ tử.

Sáu nhân

1. Phong độc.
2. Thấp độc.
3. Trùng nhiễm.

Ngũ tử

1. Bì tử, da thịt tê dại, không biết đau ngứa.
2. Mạch tử, mạch nung thành mủ.
3. Nọng tử, thịt chết lần đi, sắt không biết đau.
4. Cân tử, chân tay không sất nhắc được.
5. Cốt tử, xương mỗi sứt hẫu cả đi.

Đó là bởi tà khí sùng chính khí cạnh nhau, khí huyết sôi đến, thấp đàm tử huyết xung đột trong kinh lạc, nhiệt khí thối quá, thì thịt nát ra mà sinh trùng sinh sang.

Trị pháp trước nên điều bổ vị khí rồi sau sẽ trị trùng trị sang, mà nên bão, nên hạ, nên thâm chích, phải xét rõ nguyên chứng bệnh và tùy khí chất mà thực, hư không vội được.

Lời dặn

Phàm bệnh phát tự trên xuống, có thể chữa được, nhưng cốt phải cẩm thật tửu sắc và kiêng không được ăn những vật sinh phong động khí vật tanh hôi, vật sống, vật thui nướng, tương mắm, cùng năm thứ cay gia vị (ngũ tân). Bằng không kiêng được thì bệnh tới phát, không chữa được nữa.

(Còn nữa) Phùng-năng-Tĩnh

TAXÉOL ROGIER

Thuốc chuyên-môn rất mạnh để trị bệnh lậu. Trị các bệnh như Gonnorrhée. — Cystite. — Catarrhe vésical rất hiệu. — Là một thứ thuốc mới các ông thầy thuốc ở thuộc-địa đều khuyên dùng thuốc ấy.

Giá một lọ: 2$00

Bán tại hiệu Báo-chế

L. BLANC

55, phố Paul-Bert, Hanoi

Nhà Ba-chuông
TỨC LÀ HIỆU
BÁO-CHẾ MONTÉS
54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Thay huyết xấu. Trị bệnh mất máu, khí huyết suy yếu, thân thể mỏi mệt gầy còm, hay vì kém huyết sinh ra rào phổi, làm cho hay ho nữa.

Ấy là:
THUỐC NƯỚC
» BỔ HUYẾT
MÁU BỔ 1$40

NHÀ BA-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÁO-CHẾ MONTÉS
54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Bệnh đi rồi, sung độ đầy, đau độ đầy, ăn không ngon, ngủ không yên, thở tiện. Có thể sinh ra nhiều bệnh khác nữa.

Muốn khỏi các bệnh ấy thì nên dùng thuốc:

Elixir Tridigestif

số các chất Pancréatine, Diastase và Pepsine.

Giá mỗi chai: 1$40

Có bán tại: Nhà Ba-chuông, Hanoi

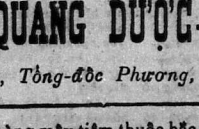
LỆ MUA BÁO

Xin nhắc lại để các nghị-quyết-báo biết rằng: tiền mua báo thì phải trả trước. Vậy các hội quỹ ủng nào mua thì gửi tiền cho; hễ không có tiền gửi theo giấy mua thì bản-quán không trả lời. Mua báo thì tính từ rằm hoặc mồng một thôi tây trở đi cho gọn.

THUỐC TRỊ NÓNG LẠNH VÀ RÉT

rất linh-nghiệm, rất có tiếng

Phải mua thứ hiệu con Bươm-Bướm mới là thứ thiệt.

Mỗi trong vỏ thuốc có gói theo giấy chỉ cách dùng, hãy ỷ theo cách chỉ mà dùng mới thấy hay.

Thứ bột mỗi gói 0$10

Thứ hoàn mỗi ve 0$10

Tiệm cái:

ĐẠI-QUANG DƯỢC-PHÒNG

46 bis, Tổng-đốc Phương, Cholon

Có gởi bán cùng mấy tiệm thuốc bắc khắp cả xứ Nam

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)

Cải-lương
Hí-viện

RẠP HÁT MỚI
42, Phố Hàng Bạc, Hanoi

Tối thứ sáu 31 Décembre 1926 và Tối thứ bảy 1er Janvier 1927

Diễn tích
KIM-VÂN-KIỀU
(Hồi thứ III)
Hát chèo cải-lương
Soạn giả: Nguyễn-ngọc-Chân
Diễn lần thứ nhất

Mời các quí-khách chiếu cố đến xem. Hội này có nhiều giọng hát hay và lắm chỗ vui cười.

Thu nửa tiền

Tối thứ hai 27 Décembre
NGỌN LỬA BA-SINH
Đào Tửu đóng vai Hồng-nương hát ghẹo anh Khóa, nghe rất thú vị mà lại buồn cười lắm.

Tối thứ ba 28 Décembre
ĐỨC MẪU THOÁI
Đào Thịnh đóng vai Mẫu-Thoái, khi bị đày ở trong rừng than vãn rất ảo não. Đào Tửu đóng vai Thảo-mai diệu bộ thật khéo.

Tối thứ tư 29 Décembre
HOA-TIÊN
Vui trò đẹp lớp từ đầu đến cuối lại có lắm giọng hát chèo rất hay ?

Dépuratif Ribal
Thuốc tẩy huyết và tiêu độc

Thuốc này rất hiệu, rất có tiếng nên thành ra một thứ thuốc rất quý. Dùng trị bệnh ngoài da rất hiệu.

Giá tiền: 0$80
BÁN TẠI HIỆU BÀO-CHẾ
L. BLANC
51, phố Paul-Bert, Hanoi

Nhà nào chả cần có?

Khi trong nhà có người thai-nghén sắp đến ngày khai-hoa mãn-nguyệt, ai là không bồi rồi. Nên vào nhà thương hay nằm đẻ ở nhà? Đẻ ở nhà thì sẵm sửa thế nào? Nếu không có bà tâm thì đỡ lấy làm sao? Muốn khỏi phải lo về câu ấy thì nên mua ngay một quyển « SẢN-DỤC-CHỈ-NAM » và cứ theo đấy mà làm.

Khi trong nhà có trẻ-con lại nhiều điều lo ngại hơn nữa. Lúc nó ăn chơi thì nuôi thế nào cho nó cứng cáp chóng khôn? Lúc trẻ thôi bú thì coi ăn những gì? Khi nó ốm đau, không chịu chơi thì cần lo ngại. Đứa bé chỉ giờ giới soàng hay là đang nung bệnh sài nặng? Nếu hơi một tý đã đi tìm thầy thuốc thì vừa tốn tiền mà nhiều khi vô ích. Không gì bằng có một ông thầy thuốc sẵn ngay ở trong nhà: nghĩa là mua một quyển « SẢN-DỤC-CHỈ-NAM ». Đứa bé hơn ? Nó còm ? Cứ tìm những chữ ấy mà tra, sẽ biết ngay bệnh soàng hay bệnh nặng. Bệnh soàng thì ta chữa lấy, bệnh nặng thì ta biết mà đi tìm thầy.

Quyển « SẢN-DỤC-CHỈ-NAM » của ông y-sỹ Nguyễn-văn-Luyện có ích là thế, cho nên từ Nam chí Bắc không có tờ báo nào là không khen ngợi: ngoài Bắc thì có báo *Trung-bắc Tân-văn, Trung-hòa Nhật-báo, Thực-nghiệp Dân-báo, Vệ-sinh-Báo*, trong Nam thì có *Trung lập-Báo. Lục-tỉnh Tân-Văn*, vân vân.

Quan Bắc-sỹ Coppin có làm bài tựa đề giới-thiệu cùng quốc-dân. Vả lại các chư tôn đã tin dùng sách này đến mấy nghìn quyển thì đủ biết rằng quyển « SẢN-DỤC-CHỈ-NAM » là sách rất hợp thời và thiết dụng hàng ngày trong gia-đình.

Sách « SẢN-DỤC-CHỈ-NAM » bán ở các hàng sách Hanoi và các tỉnh và ở hiệu thuốc CHASSAGNE.

Sách giấy 200 trang, có nhiều hình rõ, giá 0$75.

SẢN-NHIÊN-ĐÀI

Vốn bản-hội 8800 $00 định tăng lên 12000 $00. Gọi thêm 125 cổ-phần, mỗi cổ-phần 25 $ 00 đáng làm ba kỳ. Ngài nào mua cổ-phần xin hỏi tại rạp hát.

Tối thứ hai 27 Décembre 1926
CON TẠO ĐƯA DUYÊN
Sự tích rất hay và rất lạ, nằm mộng mà thụ thai, cha con gặp nhau mà không biết, đến nỗi đánh nhau mãi rồi mới nhận được con. Vui nhất là chỗ ông Tơ bà Nguyệt xe dây.

Tối thứ ba 28 Décembre 1926
MẠNH Á TƯƠNG PHÙNG
(Sự tích bài bà Hoàng-bạch)
Từ đầu đến cuối, cảnh nào cũng vui, vui nhất là cảnh hội chùa Long-sơn, về sao mẹ con gặp nhau, hai bà được phong là Khiết bạch phu-nhân, hai con làm phò-mã, người nghĩa bộc vừa cảm vừa diếc cũng nói được, và người thầy bói cũng sáng mắt ra, thực là hoàng thiên bất-phụ hảo tâm nhân.
SUOS

茂MAO-SENG盛
57, Rue Jean-Dupuis (Phố Mới), Hanoi
MÁY NÓI số 263

Hiệu tôi mở từ năm 1889, kể được 31 năm chuyên nghề làm các thứ gạch hoa, cống, chân-song bằng xi-mo. Được nhiều giấy khen của Nhà-nước.

Hàng tốt, giá công hạ, si hiệu tôi muốn mong đồng khách
Quí-khách có đáng, xin mời chiếu cố.
2013 MAO-SENG kính cáo

正號金泰名
KAM-TAI
Marchand de thé de Chine

Chè là thứ thực-phẩm hàng ngày thường dùng. Chè tươi-hợp vệ-sinh, chè có nhiều tên hiệu nhắc nhau, nên cách chọn cho được công nhận là như chính vậy là mực, thành được khi thanh của mùi hương, màu, không ép lại hương-thu được thuần-tú của tuổi đất, nên chè thơm hơn bao nhiêu, ngay hôm sẽ thấy, các bạn thử, nếu uống có thể thấy tạo nên ốc, tạo mang tri-khôn, nhuận để tinh thần được. Chè lại là một thứ lễ vật rất quí-hóa vậy. Nếu khách xa cho ý thì nước Tàu xuất sản ra các thứ chè tốt nhất ở trên thế-giới này. Nam chè Tàu có đủ khi chúng ký đi, mà chính tôi chè cũng phải phiền biệt kiểu vùng; thứ tốt thì chè lên cho vị thanh, thứ xấu lại có hại cho tỳ-vị nữa. Tuổi xem nghề làm chè phải nghiêu cần cho kỹ càng, nước đừng nên nấu lâu. Hiệu chè chúng tôi mở tại tỉnh Quảng đông và Hương-cảng hơn chục năm nay, nếu đã kén chọn được nhiều thứ chè tiến-tâm, ô-long, thuy-tiên, vân vân, thật tốt ở nội Vũ-si và ở đất xa-xôi Trung kinh, các thứ chè này là do chủ nhân chúng tôi thân chinh đi đốc công kén chọn không tiếc tiền bạc, không quản khó nhọc, lại thêm được máy vị đoàn sự, biết hàng đi nghiệp đi tinh sâu về nghề làm chè, giúp công cho-lao phơi sấy, nên chè của bản-hiệu mới thành được một thứ toàn-phẩm có tên như vậy. Chè của bản hiệu lại có đủ đủ toàn-tiên thơm mát, hàng tốt giá phải, nên đã được quý khách người-khen, tin gần biết từng, rác hoặc có lòng chiếu-cố bản tỷ nhiều lắm. Bản-hiệu cũng mến hết bao nghiêu, các ngài muốn dùng chè thơm ngon, xin mách tỷ hiệu Kim-Thái xe-tắt. Đến mà mua mới thật là chính hiệu.

Kim-thái chủ-nhân Hoàng-địch-Phương cẩn-bạch

HAIPHONG: Số nhà 140, Phố Khách, Téléphone 272.
HANOI: Số nhà 3, Phố hàng Ngang, Téléphone 480.
2191

CÁO-BẠCH

SÁCH MỚI XUẤT BẢN
LỐI VĂN-THƯ
Của ông Cử-nhân Trần-huy-Hân soạn
Gần 80 bài Giá . . . . 0$20
Có đủ các lối văn-thư.
Chia làm 4 mục: 1er Lối thư-thiếp. 2e Lối văn khấn. 3e Lối chiêu bài và đăng bá. 4e Lối văn-tế. Rất thông-thường tiện-lợi cho người xem.

SÁCH ĐƯƠNG IN
LUẬN-NGỮ CÁCH NGÔN
Của ông Hải-Nam Đoàn-như-Khuê dịch thuật.

In cả chữ nho, chữ quốc-ngữ dịch ra văn suôi và văn vần, ngoài bìa có ảnh đức Khổng-Tử trong có lược-thuật qua tiểu-sử ngài.

Rất tiện-lợi cho những bậc Cao-đẳng học-sinh về sự khảo-cứu chữ nho, bọn đồng-ấu về sự học thuộc lòng và tập đọc.

Hai thứ sách này có bán khắp cả các hiệu sách Hanoi và các nơi, mua nhiều có trừ hoa-hồng.

Hỏi tại nhà xuất-bản là M. Đoàn-như-Khuê nº 46 Bd Grand Bouddha (Quan-thánh) Hanoi. 5.931.

Agents d'Annonces en Europe:
L. MAYENCE & Cie
9, Rue Treschel, PARIS
19, 21, 23, Ludgate Hill, LONDRES

giờ năm thời rét, nên chi làm người bị sốt rét, ngứt mũi, nhức đầu.

Mãi đến hôm đông-chí mới thấy phường-phất có ngọn gió bấc thổi, khí hậu có hơi đổi thay ít nhiều, đêm khuya mới có khí lạnh. Chẳng hay đến bao giờ mới thấy tuyết đông thiên.

Bởi khí hậu thường trái nẫu chi tật, bệnh sử tuy dài, coi như sai chứng-dịch tả đã có mấy tháng nay rồi mà không chịu đứt nẫu.

Lại còn vì mất-mùa, thì cũng bởi trời hay mưa, nên những nơi đất thấp chưa trồng trọt gì được mấy chốt.

Tòa án Trừng-trị. — Phiên tòa sáng hôm 20 décembre mở công người tới coi, nhất là nhiều người làm sở Bưu-điện, vì có mấy việc lớn là việc thi gian và việc mạo tiêu trong mandat.

Tại gian. — Nguyễn-tấn-Nhật ở làng Kim-thành (Quảng-nam), muốn đi thi thư-ký sở Bưu-điện, có làm giấy má xin, lại đề tên là Nguyễn-tấn-Tiến. Bữa 20 juillet 1926, Huỳnh-Hoán ở làng Mông nghệ (Quảng-nam) đội tên Nguyễn-tấn-Tiến đi thi, trúng tuyển. Sau phải nộp giấy căn-cước, Huỳnh-Hoán dùng giấy chứng-chỉ tên Nguyễn-tấn-Nhật mà dán ảnh Huỳnh-Hoán, cậy Nguyễn-Khoa là ký-trưởng làng Kim-thành nhận thiệt rằng đó là ảnh Huỳnh-Hoán. Có người viết thư nặc danh kể với ông chủ sở Bưu-điện nên việc mới bể ra. Tên phạt Nguyễn-tấn-Nhật và Huỳnh-Hoán mỗi người phải một năm tù và 100 quan tiền, Nguyễn-Khoa hai năm tù và 500 quan tiền. Ba người đều được hưởng án treo, nhưng vẫn tội tù thôi.

Mạo chữ ký. — Bữa 22 mai 1926, Huỳnh-bình-Nam, chủ tiệm Hiệp-ký ở Huế mua cái mandat giấy thép 210$ gửi cho Thai-khái-Thai ở Đồng-hới. Sau nhận được thư Thai-khái-Thai nói rằng món tiền đó không lĩnh được vì mất giấy thuế thảo, và mandat đã trả lại nhà Bưu-điện rồi. Bữa 3 juin, Hiệp-ký ra nhà Bưu-điện hỏi, thì thấy Bưu-Liên biên đưa biên-lai (récépissé) để kiếm rồi thư bai tới. Bữa thứ hai 7 juin Hiệp-ký tới thì Bưu-Liên đã trả rồi vì có lấy hơn 4 000 $ (0 của sở, Thi ra Bưu-Liên ký mạo tên Hiệp-ký về cái mandat rồi lãnh bạc. Nhà Bưu-Liên đã thường 250 $ cho Hiệp-ký rồi. Bưu-Liên có ông De Coultras cãi cho.

Tòa phạt Bưu-Liên ba năm tù.

Việc ăn cắp hơn bốn nghìn bạc. — Việc Bưu-Liên lấy hơn 4000 đồng của M. Laffite là chủ sự tòa Bưu-điện ở Huế thì phiên tòa nay đã hỏi bị can với hai người chứng, còn hai người chứng nữa cũng làm ở đó, vì mắc việc sở đến thư xảm 23 décembre nay sẽ hỏi nốt và tòa sẽ xử án.

Việc Nam-kỳ

CHỢ-LỚN

Ngã xe hơi rất nên ghê gớm. — Ngã xe hơi thường xảy ra hoài, biết bao nhiêu người đã bỏ mạng một cách rất nên ghê gớm mà phần đông mấy cậu sốp-phơ không hề để ý sợ sệt chút nào coi mạng chết như không, bể thét lên xe cầm tay bánh thì cho chạy sống chết không kể chi hết thảy.

Chẳng phải là bước mấy người sốp-phơ không được phép cho xe chạy mau cho đúng mà lực sửa xe, nhưng chạy mau thì như ở khúc đường tốt ngay thẳng vắng vẻ ngoại thành vậy kia vì là nơi mấy khúc đường ấy để mà tránh các việc rủi ro chớ như ở chân thành đường chật hẹp quanh quẹo liền liền xe cộ qua lại rất nhiều còn lớp người đi bộ cũng chẳng ít mà cho xe chạy mau làm chi, chạy mau ở trong chân thành đã sự bị phạt sự việc rủi ro, dụng lớn xe khác hoặc cán kẻ đi đường thì có ích lợi gì đâu, cái hại thấy trước mắt.

Như tối hôm kia thì tại gốc đường d'Arn và Frère Louis trước chợ Thái-bình hai cái xe C troen cụng lộn với nhau hư nát mấy không hại đến mạng người.

Hà hồn hà vía. — Ai đi ngan chỗ xe đụng thấy thì hình hai cái xe lại không chắc lưỡi lo sự cho người đi xe. Sự là mình sợ chớ mấy người sốp-phơ có biết sợ đâu.

Thấy vậy họ lại còn để lời dị nghị rằng tại người của tay bánh xe nầy dỗ, lỗi tại xe kia.

Ai cũng tưởng mình là ông thần tay bánh xe-hơi hết thảy chừng tới việc rủi, mới chết lưỡi hên trời.

Hồi hôm này đây vào khoảng tám giờ rưỡi chín giờ tối cũng tại đường Frère-Louis nhưng mà mé thảo trong chợ Thái-bình một chỗ nơi khác cuộc khỏi trại lính gần tới địa phận Chợ-lớn có xảy ra một cái nạn xe-hơi rất nên ghê gớm.

Xe hơi xuống mương một người khách trú chết liền tại chỗ một người bị bịnh nặng.

Khi cái nạn xe hơi vừa xảy ra thì thiên hạ tụ đâu xem rất đông kể gần lại có quận thứ nhì mới tới.

Xe hơi ấy hiệu Delage số C. 4774 chủ xe là Trần-kiên-Thu ở quan-đo My-tho mới bài sở 28, năm xảy ngay đầu ở dưới mương chỉ, ngay gốc cây kẹo lớn còn dít thì nằm trên lề.

Cả thảy bên tả nghĩa là hai cái xe hư bể nát cửa trước ra ngoài bánh xe nỏ cây cũng ở mé trước gẫy lia kiến cho gió bể nát còn dưới mương khó thì có một cái thấy của người khách-trú bận đồ trắng nằm trên một vũng máu bằng. Thấy người chết nằm đó thấy tình hình xe hơi mà hết rảng mình rồi ốt.

Theo lời bàn tán của một đôi người có mặt rải rỏ ấy xảy ra thì là giờ đó ở Saigon có hai cái xe hơi chạy vào Cholon.

Cả hai đều chạy mau, cái xe đương rầm đó tên là xe Delage số C. 4774 chạy sau. Tới khúc quanh sốp-phơ xe Delage bốp kèn xin qua mặt, xe trước tránh nẻo sốp-phơ mới đạp lắc ga rồng đặng cho xe chạy mau nào hay đụng vừa lề đầu ra ngoài đụng qua mé bên tay trái chạy trước xe kia thì thấy trong Cholon có xe hơi khác chạy ra gần tới.

Sốp-phơ thấy xe Cholon ra thì đã muốn rồi nếu chạy qua mặt xe bên tay mặt thì đụng liền với xe Cholon ra vì đường chật ba cái tránh nhau không được.

Còn về lẽ thì ép xe kia nên cũng bẻ lết sao mới rảng sửa xiết thắng một cái mạnh xe đương trớn chạy mau thắng xiết chịu không nổi nên bên nầu, bai bánh xe sau nỗ một lượt sốp-phơ mất trí khôn cứ cho xe chạy rồi vào lề mé bên tay trái chạy thốc xuống mương. Hại một đều là đầu xe lại chỉ ngay gốc cây kẹo lớn mà lối đại vào nên xây cũng ở trước gẫy lia, xe đội lại một cái mạnh sốp-phơ với người khách-trú ngồi trước té nhào ra đàng trước lọt thốc xuống mương bị đầu xe đè chồng lên trên còn một người nữa ngồi sau chẳng bị gì chết xe hay là ai cũng bị té văng xuống đất nhưng bịnh nhẹ nên lắm cũng chỏi dậy co giò chạy trốn mất.

Người ta cho rằng người đó bị hoảng hốt mất hồn mất vía mới chạy bậy như vậy. Không kể đến mạng hai người bị đè dưới xe.

Vậy đem hai người ra được rồi thì người khách trú đã chết mình mẩy lạnh ngắt còn người kia sốp-phơ nằm thiêm thiếp hết tỉnh nhân sự máu miệng trào ra hoài hơi thở còn hơi hép.

Kế đó có một cái xe hơi khác chạy tới đó thấy vậy lật đật đem tên sốp-phơ lớn xe chở về nhà thương cho quan lương-y cứu sắp còn người chết để đó chờ quan đầu phòng sở tuần cảnh khám xét.

Nghe vậy hay vậy chưa biết việc thế nào đợi kiếm được người khách trú trên xe mà đi chạy trốn rồi đó hỏi mới biết rõ.

Còn người về phước bỏ mạng trong lúc rủi ro ấy nghe ra thì tên là Trần-kim-Phéo ở Cholon. Hôm sớm mai nầy vợ con mới hay tin thảm khóc om xòm.

Sở Tuần cảnh quận thứ nhì còn đương làm án giấy.

Cái nạn xe hơi rất nên ghê gớm nầy có lẽ làm gương cho mấy người sốp-phơ coi để mà giữ lấy mình.

T. V. B.

NHÀ BÀ-CHUÔNG
TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTES
54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Muốn chữa khỏi các bệnh xổ thường thuộc-tiện thì nên dùng thuốc:

ABLENNOL

là thứ thuốc chữa bệnh lậu rất thần hiệu.
Chế toàn bằng chất: Santalol
chất: Salol
và chất: Urojormine
Giá 1$30 một hộp

MỚI XUẤT BẢN
LẦN THỨ BA
Sách dạy tiếng An-nam lớp sơ-đẳng
CỦA
ALFRED BOUCHET
Quan Cai trị hạng nhứt lĩnh Công-sứ Hải-dương
SOẠN
Giá: 3$50

CO BÁN TẠI:
HANOI. — Viễn-đông Ấn-quán.
Hiệu sách Taupin.
Nhà in Thanh-niên, 108, đường Huế.
Nhà in Nghiêm-Hàm, 58, Hàng Bông.
5981 HAIPHONG. — Nhà in Trần-ngọc-Thọ, 90, Phố Bonnal.

Rượu hiệu DUBONNET
Rượu bổ và dưỡng lập sức lực lại

Trong gia tộc giờ uống rượu
DUBONNET
thì trước giờ ăn cơm một Khắc đồng hồ

Agents généraux en Indochine : CHARRIÈRE, DUFOURCQ, GARRIGUENC & Cie
9057

PHÁO VIỆT NAM!!!
Hiệu Trịnh-xuân-Nghĩa
7 Rue du Chanvre, Hanoi.
Có bán buôn và bán lẻ:
Pháo Việt Nam kêu lắm
Giá bán hạ hơn các nơi

PHÒNG THĂM BỆNH VÀ CHỮA RĂNG CỦA ÔNG ĐỐC-TƠ COLLOMB
32 Phố Đồng khánh, Hanoi

Nhổ răng, không chút đau đớn — Thay răng chữa răng — Thăm bệnh.
Có phòng khám bệnh cho người Âu sem mở cả ngày.
Tính giá riêng 8063

記 YU-KY 裕
39, phố hàng Ngang, Hanoi

Có bán đủ các thứ đồ vàng bạc, châu-báu, đồng-hồ, nhơn-kính, đồ xứ, vân vân.

Công việc làm rất khéo, giá bán tính rất hạ.

Giấy nói số 629

Rượu bổ-đào:
TONIQUE TONKINOIS
Có từ chứng-chỉ ban khen của HOÀNG-THƯỢNG

• Theo kinh-nghiệm ta đã thấy, chẳng những có mấy thứ thuốc rượu bổ-thuốc lẻ, làm trở-nên có hại cho người có trí khôn thì không ai có thể tin được!

• Các thứ rượu nhỏ càng ngày càng thấy nhiều mãi ra, nhưng xét ra thì chỉ có thứ « *Tonique Tonkinois* » là có giá-trị hơn cả vì rượu ấy bao giờ làm cũng rất là cẩn-thận, đã từng được sắc chỉ của quốc-vương Đại-nam và Ai-lao ban khen.

• Vậy như thế, thì các ngài cũng chỉ nên dùng thứ rượu ấy và nên nhớ kỹ lấy cái dấu hiệu của thứ rượu ấy.

Rượu nầy đã kê-cứu theo thầy-thổ và kinh-nghiệm người phương Đông mà chế ra, chỉ nên người bán-thứ già, trẻ, đều dùng được cả! Xưa nay chưa có ai đã dùng mà chê được! *Giá bán rất rẻ: 2$25 một chai lớn; từ sản chai giờ lên sẽ trừ hoa hồng, tùy theo nhiều ít.*

Bán-hiệu không cần phải vẽ những hình ki-dị làm lạ mắt thiên-hạ và trẻ chơi cho trẻ-con, lại kể những truyện khó tin, người có kiến-thức chẳng ai tin được. Đã vậy giá bán lại đắt quá, mà vị-tất có được công-hiệu chạy tinh-chất người bản-xứ.

Bào-chế MONTES
54, Phố Trần-tiên
HANOI

Trong nhà trong cửa ai ai cũng phải có sẵng

THUỐC HƯƠN PASTILLES VALDA

đặng Khi, có con nít đi học, Khi có ông già bà cả ra vô, Chừng có người phải đi ra, tới sở làm,

THÌ ĐEM THEO TRONG MÌNH

hoặc ngậm cho thơm cổ hong hơi Khử bịnh, hoặc ngậm mà trừ bịnh, như khi sổ mũi, đau cổ, mệt thở, ho đàm, tức ngực, vân, vân.

MÀ NHỚT LÀ PHẢI NHỚ

dùng lấy một thứ

THUỐC HƯƠN PASTILLES **VALDA** mà thôi

bán đựng trong hộp coi trên nhãn phải có hiệu chữ **- VALDA -** MỚI THIỆT PHẢI

Từ các ngài đau độ dây đến mé nào mặc lòng, hễ dùng:

Thuốc bột Saint André

thì sẽ thấy kiến hiệu tức thì.

Các sự đau đớn đã tiêu tán đi, các ngài lại được khỏe mạnh như thường.

Thuốc bột Saint André

lại chữa các bệnh như là: Đau tỳ vị, bệnh dây, bệnh ỷ chua, vân vân...

Giá bán: 0$85 một lọ

Hỏi tại hiệu Bào-chế **CHASSAGNE**

9, Rue Paul Bert, Hanoi

3002

NHÀ BÀ-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÉS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Những người xanh bủng, huyết kém, nhất là con gái, những người đau mới khỏi, những người bị ngã nước mới khỏi nên dùng thuốc:

Peptonate de fer MONTÉS

Trước mỗi bữa cơm chính uống mấy dọt.

Giá tiền 0$80

NHÀ BÀ-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÉS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Những người xanh bủng, huyết kém, nhất là con gái, những người đau mới khỏi, những người bị ngã nước mới khỏi nên dùng thuốc:

Peptonate de fer MONTÉS

Trước mỗi bữa cơm chính uống mấy dọt.

Giá tiền 0$80

Thế nào là bệnh trĩ?

Bệnh chỉ là mọc mạn trong ngại chẳng mà sinh ra, nên đã mắc bệnh thì đại tiện đau sót mệt nhọc, sau khi đại-tiện lại thấy ra huyết, thường gọi là lòi rom. Ngài nào có bệnh này nên kịp chữa, để lâu có thể ăn thắng đại chàng.

Vậy xin Liệt-quí lưu tâm giới thiệu cho nọn tạ.

TRƯƠNG-QUẾ-LÂM

Thầy khoa y-sinh

26, Phố hàng Đường, Hanoi

1053

Pour soigner vos douleurs soignez vos reins !

Lorsque les reins sont faibles (maladie des) les Impuretés et l'acide urique restent dans le sang.

Le lumbago, les douleurs du rhumatisme, de la sciatique, de la goutte, les enflures des chevilles sont soulagés et, peu à peu disparaissent par l'emploi des Pilules Foster qui fortifient les reins et chassent l'acide urique.

Les hommes comme les femmes, dont si souvent la santé laisse à désirer par suite de nombreux malaises : vertiges, lassitude, fourmillements dans les doigts, points noirs devant les yeux, albumine dans les urines, ont intérêt à employer les Pilules Foster ; elles donnent dans ces cas des résultats souvent inespérés.

PILULES FOSTER

pour les Reins et la Vessie

La boîte : 7 fr. 50 — La double-boîte : 12 fr. Toutes Ph^ies ou f^r. H. Binet, pharmacien, 25, Rue Saint-Ferdinand, 25, PARIS (17e).

NẾU ngài tiếp được hàng-hóa ở Pháp gởi sang, nên giao cho M. **A. BUDELOT**, Transitaire, 3, phố Francis Garnier ở Haiphong nhận hộ để giữ gìn khỏi hư-hỏng và mất

3050

THUỐC LẬU (SANTAL MONAL)

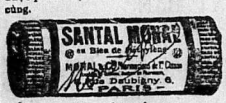
Bệnh lậu thì cần phải điều-trị cho tới khi hết ra mủ. Khi đã hết ra mủ rồi, nhưng nếu xem xét kỹ lưỡng trong mỗi sáng thức dậy khi đi tiểu tiện thì thấy có ra một thứ nước đàm nhỏ và dài như sợi chỉ vậy. Ấy là một cái tang chứng còn phải điều-trị bằng thuốc *Santal Monal*, nếu không thì bệnh ở bàng-quang và ở thận không tài nào tuyệt hết nọc được. Bệnh này nếu chưa tuyệt hết nọc mà đã cưới ngay vợ thì thực là một điều rất nguy hiểm cho đàn-bà, vì bệnh tất chuyển sang người đàn-bà làm cho sinh ra bệnh đau bụng ghê gớm rồi có thể làm mất đường sinh dục được.

Muốn chữa cho khỏi các bệnh ấy thì không còn gì dễ hơn thuốc *Santal Monal* nữa. Thuốc này dùng theo cách bào-bọc mà bào-chế ra, chuyên trị về chữa bệnh lậu và làm cho khỏi lây sang các cơ-quan khác nữa.

Không còn gì nguy hiểm cho bằng khi bị bệnh lậu nghe những lời ban ít từng chỉ, mà dùng những thuốc không có giá-trị gì cả.

Khi mới có mủ thì nên dùng ngay thuốc *Santal Monal* mà dùng luôn cho đến khi tuyệt hết nọc bệnh.

Thuốc *Santal Monal* làm cho nước tiểu thành ra xanh, rửa các nơi, nào bàng-quang, nào quả thận và làm cho bệnh rất là chóng khỏi, vì thuốc này bào-chế bằng nhiều dược-phẩm mạnh mẽ và hiệu nghiệm vô cùng.

Ở các hàng bào-chế lớn đều c

Nhà Bán-đồ « TÂM-TÀM » Hà-nội, ở phố hàng Trống Chủ-nhật, thứ năm này cũng có bán từ tâm giờ sống.

ĐỘC TRÙNG

có phải trừ tuyệt nhờ thuốc

Teinture Française

quan lương-y DUHOURCAU

hiệu-nghiệm hơn hết mà lại rẻ tiền.

Uống, mười hai tiền thứ hai khử uống thuốc sổ

Có bán ở Paris tại tiệm LEROUX Frères 40, rue de Turenne, và chung các nhà thuốc

---

CHÈ 寧泰

Quý-khách muốn xơi thứ chè quanh năm thơm ngon, xin lưu-tâm chiếu-cố xơi chè chính-hiệu NINH-THAI thời quý-khách sẽ được mãn-ý.

NINH-THÁI

10, Rue des Cantonnais, Hanoi

113, Phố Khách, Haiphong

78, Phố nang Trống, Nam-định

Rắc thuốc bột

SUDOL

thì tức khắc tuyệt nọ

RÔM-SẢY

Lúc đang ngứa ngáy khó chịu được rắc thuốc Sudol thì thấy dễ chịu lạ thường, mà sau rôm-sảy không mọc lên được nữa.

Thuốc này quý vô cùng, mà giá lại rẻ.

Một hộp lớn: 0$50

Bán tại hiệu Bào-chế **CHASSAGNE**

Số nhà 59, phố Tràng-tiền

HANOI

3047

COLLYRE JAUNE

SELON LA FORMULE DU

DOCTEUR CASAUX

DIRECTEUR DE L'INSTITUT OPHTALMOLOGIQUE

PROFESSEUR A L'ÉCOLE DE MÉDECINE DE L'INDOCHINE

THUỐC CHỮA MẮT CỦA QUAN Y-KHOA BÁC-SĨ CASAUX

Giám-đốc nhà thương chữa mắt hàng Gà, Hanoi,

đã kinh-nghiệm mà chế ra để chữa cho người Annam.

Kiến-hiệu lạ thường — Không sót

Đỡ lâu không hỏng — Rẻ tiền

Giá một lọ có ả ống nhỏ rọt. . . . . 0$90

ĐỘC QUYỀN BÁN TẠI:

PHARMACIE CHASSAGNE

59, RUE PAUL-BERT, HANOI

3053

RƯỢU CỦA ÔNG CÓ DANH TIẾNG LARO HE CHẾ RA HIỆU LÀ

QUINA-LAROCHE

THUỐC UỐNG BỔ TẠNG PHỦ VÀ TRỊ BỊNH RẾT CHẾ RA BỞI CÂY THUỐC QUINQUINA

Thuốc này hay lắm đã nổi tiếng thiên hạ đều dùng cả. Bệnh không có thuốc nào hay bằng. Thuốc QUINA LAROCHE là thuốc hay hơn hết cho bổ sức lại, bổ tạng phủ, trị bịnh rét làm cho ăn lâu, thuốc đã lấy làm hay cả thế giới ai ai không đều quen dùng.

Ai ai dùng mà cũng đồng thanh khen là người bịnh nên cũng đến bổ hay là con nít. Thuốc đó trị bịnh sau này: bịnh hư lao tỳ yếu đuối, huyết suy, bổ sức, lại các bịnh làm cho con người yếu đuối, bị trái hơn, ho cảm mạo tức ngực, rất hay con nít trẻ, trẻ trở trong tỳ vị các bịnh đó đều cũng chắc tay thuốc QUINA LAROCHE đặng.

Con nít huyết suy và con nít lúc đang lớn cũng đến bổ tỳ khi lúc sanh sản, cũng như mấy bịnh kể trước đây đều nên uống thuốc QUINA LAROCHE.

Những người ở xứ hay có thấp ướt cũng chẳng nên quên dùng thuốc đó.

Các bịnh kể trên đây thuốc đó trị rất làm mau và chắc. Chẳng những là trừ hết mà thôi lại làm cho trong người mau khỏe, lại thêm sức lực, ăn uống mau có chừng và cũng là giảm sự thuốc độc rồng. Nước nhạc thạch của thiên thần chế ra (La boisson de Jouvence) tục ngữ cổ người Tàu cho những thứ thuốc trị bịnh hay hơn hết thảy và ngon thuốc nào bằng.

Từ khi chúng ta bán thuốc QUINA LAROCHE thì chúng ta có đăng cả vạn giấy chứng và thơ cảm ơn của mấy người bịnh và cả vạn giấy của các quan lương y khác nữa lòng ta.

Rất tại thuốc nước QUINA LAROCHE là một thứ thuốc làm lợi cho người hơn hết thảy.

CÁCH DÙNG

Rượu QUINA LAROCHE phải uống từ một ly cà lê ly cà-bu cho chai rượu trở-mỗi ngày trong hai bữa ăn. Còn muốn trị bịnh rét thì mỗi mỗi khắc đồng hồ uống một ly, uống 3 ly trước cơ rét 2 giờ rưỡi, thế ly ly chết nữa trước cơ nữa giờ.

Thuốc QUINA LAROCHE thường thì uống không pha nước mà khi trời nóng nực thì pha nước với mà uống cho đã khát.

COMAR VÀ CÔNG-TY

Ông thầy bán thuốc hạng nhứt tại Paris

Hiệu bào-chế J. BLANC

L. BLANC kế-nghiệp

Lập tự năm 1886, ta thường gọi là hiệu thuốc Lớp-láng ở phố Trang-tiền (Rue Paul Bert) số 31, Hanoi Tonkin

Giây nói số 52

VẬY ĐẾN ĐÓ MÀ HỎI:

KOLA COCA. — *Rượu bổ để cho những người ốm và dan bà ở cữ . . . . . Một lítre:* **2$40**

Trước khi ăn cơm nắng mệt các con.

ELIXIR HISTOGÉNIQUE. — *Thuốc nước. Một chai:* **1,25**

GRANULÉ HISTOGÉNIQUE. — *Thuốc hạt. Một chai:* **1,25**

Đều là thuốc trị bệnh lao, bệnh ghịp và các bệnh đau phổi rất hay, người lớn trẻ con đều dùng được cả.

SIROP D'HÉMOGLOBINE SOLUBLE. — *Thuốc trị bệnh hao mòn xanh xao rất là thần hiệu. Mỗi lần trước khi ăn cơm uống 3 hay 4 muỗm. . . . . Một chai:* **1,25**

GOUTTES NOTAL, Circulation du Sang. — *Thuốc làm cho mạch máu chạy đều. . . . . Một chai:* **0,80**

Ai ở xa có cần hỏi gì cứ viết thư về, bản hiệu xin trả lời ngay

Tiền gởi hàng phần người mua phải chịu

3043

GRANDS MAGASINS RÉUNIS

PHỐ PAUL-BERT — HANOI

CÁC ĐỒ MÃNG TET

TẠI GIAN HÀNG ĐỒ VÀNG BẠC

Carafon nửa pha lê hình tròn, cổ mạ bạc, có nút. .	1$50
Carafon nửa pha lê hình giải, cổ lớn mạ bạc . . .	1$75
Coupe có chân cao mạ bạc, viền đỏ, ở trong bằng pha lê	3$75
Coupe có chân, đồng mạ bạc, ở trong bằng pha lê.	3$25
Đồ uống nước chè, uống cà phê bằng kim khí mạ bạc, một ấm cà-phê, 8 cái chén, có quai giữ nóng, khay chữ nhật.	45$00
Đồ uống rượu, 6 cái côc, kim khí mạ bạc, khay mạ bạc, khay bù dục, thành khay kiểu lạ	1$80
Timbale kim khí mạ bạc, có trạm.	2$25

Trẻ con khi được một năm rồi, sức đã mạnh, cho bú không đủ no nên cho ăn

Bột bổ Phoscao

RẤT BỔ VÀ CHÓNG NHỚN

Có thứ có đường, có thứ chưa có đường

Người lớn dùng cũng tốt lắm.

ĐÃ BỔ-SỨC, LẠI MAU-TIÊU

Bán tại: L'Union Commerciale Indochinoise et Africaine Haiphong, Hanoi, Nam định, Bến-thủy, Thái-bình, Yunnanfou, Tourane, Huế, Qui-nhơn, Nha-trang, Đồng-hới, Thu-xá, Saigon, Pnom-Penh.

3007

BANQUE DE L'INDOCHINE

ĐÔNG-PHÁP HỐI LÝ NGÂN HÀNG

東法滙理銀行

SÁNG LẬP RA TỪ NĂM 1875

Có những chỉ-dụ sau này chuẩn cho được hưởng-thụ đặc biệt quyền lợi:

21 Janvier 1875, 20 Février 1888, 19 Mai 1900, 4 Janvier 1920, 13 Janvier 1921, 12 Janvier 1922, 17 Janvier 192. 10 Janvier 1924, 16 Janvier 1925, 16 Juillet 1925 và 11 Décembre 1925.

Tư bản dự định:	Francs **72.000.000**
Tư bản nộp rồi:	» **68.400.000**
Tổng cộng khoản dự-bị ngân ngày 30 Juin 1294:	» **81.049.020**

Chánh quán tại: Paris (VIIIe), 96, Boulevard Haussmann

Chánh trị-sự:	M. A. DE MONPLANET, Hộ-bộ tổng thanh-tra hàm, Chánh chủ ngân hàng Crédit Commercial et Industriel, Chánh chủ công-ty mỏ Than Hongay (Société française des Charbonnages du Tonkin).
Phó trị-sự:	M. STANISLAS SIMON, trị-sự công-ty Điện-Việt Thiết-lộ.
Tổng chưởng nhiệm:	M. THION DE LA CHAUME, nguyên Hộ-bộ thanh tra.

CHO THUÊ TỦ BẠC

Tại chi quán Hanoi và Haiphong có cho các nhà gởi tiền thuê tủ bạc. Cách thức về việc thuê tủ bạc này tổ chức y hệt những nhà Băng to bên Đại-pháp.

Muốn hỏi giá cả, và xem xét buồng để các tủ bạc thì hỏi tại nhà băng về phòng (Service des titres).

Điện viết tắt để gởi điện-tín: INDOCHINE.

3048

Certifié l'insertion

Imprimerie du Trung-Bắc-Tân-Văn

Le Gérant: NGUYỄN-VĂN-LUẬN

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)